

Číslo oznamu	Obsah	Strana
	I Informácie	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2005/C 182/01	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-301/02 P: Carmine Salvatore Tralli proti Európskej centrálnej banke (Odvolanie — Zamestnanci Európskej centrálnej banky — Zamestnávanie — Predĺženie skúšobnej doby — Výpoveď v priebehu skúšobnej doby)	1
2005/C 182/02	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. júna 2005 vo veci C-394/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 93/38/EHS — Verejné obstarávanie vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore — Zákazka na výrobu systému pásových dopravníkov pre tepelnú elektrárňu v Megalopolise — Neuverejnenie oznámenia — Technická osobitosť — Nepredvídateľné okolnosti — Časová tieseň)	1
2005/C 182/03	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 31. mája 2005 vo veci C-438/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Stockholms tingsrätt): trestné konanie proti pánovi Krister Hanner (Články 28 ES, 31 ES, 43 ES a 86 ods. 2 ES — Uvádzanie liekov na trh — Zakladanie obchodných zastúpení — Štátny monopol na maloobchodný predaj liekov — Podnik poverený poskytovaním služby všeobecného hospodárskeho záujmu)	2
2005/C 182/04	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 7. júna 2005 vo veci C-17/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný College van Beroep voor het bedrijfsleven): Vereniging voor Energie, Milieu en Water, a iní proti Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie (Vnútorný trh s elektrickou energiou — Zvýhodnený prístup k cezhraničnej prenosovej sústave elektrickej energie — Podnik prednostne poverený poskytovaním služieb vo všeobecnom hospodárskom záujme — Dlhodobé zmluvy uzavreté pred liberalizáciou trhu — Smernica 96/92/ES — Zásada zákazu diskriminácie — Zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty)	2
2005/C 182/05	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-20/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rechtbank van eerste aanleg te Brugge): trestné konanie proti obvineným Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong (Voľný pohyb tovaru — Článok 28 ES — Opatrenia s rovnakým účinkom — Ambulantný predaj — Uzatváranie dohôd o predplatnom periodík — Predchádzajúce povolenie)	3

2005/C 182/06	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 31. mája 2005 vo veci C-53/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Epirropi Antagonismou): Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) a i. proti GlaxoSmithKline plc, a.i. (Prípustnosť — Pojem vnútroštátny súd — Zneužitie dominantného postavenia — Odmietnutie zásobovania veľkoobchodníkov farmaceutickými výrobkami — Súbežné obchodovanie)	3
2005/C 182/07	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 2. júna 2005 vo veci C-83/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 85/337/EHS — Posúdenie vplyvov projektov na životné prostredie — Výstavba jachtárskeho prístavu vo Fossacesii)	4
2005/C 182/08	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 12. mája 2005 vo veci C-112/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný cour d'appel de Grenoble): Société financière et industrielle du Peloux proti Axa Belgium a i. (Bruselský dohovor — Právomoc v oblasti poistných zmlúv — Dohoda o súdnej právomoci medzi poisťníkom a poisťiteľom so sídlom alebo bydliskom v tom istom zmluvnom štáte — Uplatniteľnosť doložky o súdnej právomoci voči poistenému, ktorý túto doložku neschválil — Poistený so sídlom alebo bydliskom v inom zmluvnom štáte)	4
2005/C 182/09	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 2. júna 2005 vo veci C-136/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgerichtshof): Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg (Volný pohyb osôb — Verejný poriadok — Smernica 64/221/EHS — Články 8 a 9 — Zákaz pobytu a rozhodnutie o vyhostení odôvodnené porušením trestnoprávnych predpisov — Súdny opravný prostriedok týkajúci sa len zákonnosti opatrenia ukončujúceho pobyt dotknutej osoby — Neexistencia odkladného účinku uvedeného opravného prostriedku — Právo dotknutej osoby uplatniť svoj postoj k vhodnosti pred orgánom, ktorý má vydať stanovisko — Dohoda o pridružení EHS-Turecko — Volný pohyb pracovníkov — Články 6 ods. 1 a 14 ods. 1 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80)	5
2005/C 182/10	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-212/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinnosti členského štátu — Opatrenia s rovnocenným účinkom — Predchádzajúce povoloacie konanie na osobné dovozy liekov — Lieky na humánne použitie — Homeopatické lieky)	5
2005/C 182/11	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. mája 2005 vo veci C-244/03: Francúzska republika proti Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie (Kozmetické výrobky — Testy na zvieratách — Smernica 2003/15/ES — Čiastočné zrušenie — Článok 1 bod 2 — Neoddeliteľnosť — Neprípustnosť)	6
2005/C 182/12	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 2. júna 2005 vo veci C-266/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rokovanie, uzavretie, ratifikácia a uvedenie do platnosti dvojstranných dohôd členským štátom — Preprava tovaru alebo osôb vnútrozemskou vodnou dopravou — Vonkajšia právomoc Spoločenstva — Článok 10 ES — Nariadenia (EHS) č. 3921/91 a (ES) č. 1356/96)	6
2005/C 182/13	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 12. mája 2005 vo veci C-278/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Volný pohyb pracovníkov — Výberové konanie pre prijatie do zamestnania pedagogických pracovníkov do talianskych verejných škôl — Nezohľadnenie alebo nedostatočné zohľadnenie odborných skúseností získaných v inom členskom štáte — Článok 39 ES — Článok 3 nariadenia (EHS) č. 1612/68)	7
2005/C 182/14	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-283/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný College van Beroep voor het bedrijfsleven): A. H. Kuipers proti Productschap Zuivel (Spoločná organizácia trhu — Mlieko a mliečne výrobky — Nariadenie (EHS) č. 804/68 — Vnútroštátna právna úprava, na základe ktorej mliekarenské podniky v závislosti od kvality dodaného mlieka buď vykonávajú zrážky z ceny platenej chovateľom dobytka, alebo im zaplatia príplatky — Nezlučiteľnosť)	7

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 182/15	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 12. mája 2005 vo veci C-315/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Huhtamaki Dourdan SA (Rozhodcovská doložka — Vrátenie zálohy vyplatenej v rámci plnenia zmluvy o výskumnej činnosti — Neodôvodnenosť časti nákladov)	8
2005/C 182/16	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 26. mája 2005 vo veci C-332/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike (Nesplnenie povinnosti štátom — Rybolov — Zachovanie a riadenie zdrojov — Nariadenia (EHS) č. 3760/92 a č. 2847/93 — Kontrolné opatrenia rybárskych činností)	8
2005/C 182/17	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 12. mája 2005 vo veci C-347/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Regione autonoma Friuli — Venezia Giulia a Agenzia Regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Zahraničné vzťahy — Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole označovania vín — Ochrana označenia vzťahujúceho sa na určité vína pochádzajúce z Maďarska v Spoločenstve — Zemepisné označenie „Tokaj“ — Výmena listov — Možnosť používať termín „Tocai“ vo výrazoch „Tocai friulano“ alebo „Tocai italico“ pre označovanie a prezentáciu niektorých talianskych vín, osobitne akostných vín vyrobených vo vymedzenom regióne („akostné vína psr“) počas prechodného obdobia, ktoré uplynie 31. marca 2007 — Vylúčenie tejto možnosti po uplynutí prechodného obdobia — Platnosť — Právny základ — Článok 113 Zmluvy ES (zmenený; teraz článok 133 ES) — Zásady medzinárodného práva týkajúce sa zmlúv — Články 22 až 24 dohody TRIPs — Ochrana základných práv — Právo vlastníť majetok)	9
2005/C 182/18	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-409/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesfinanzhof): Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Vývozná náhrada — Hovädzie mäso — Účelové núdzové zabitie — Nariadenie (EHS) č. 3665/87 — Článok 13 — Primeraná a prijateľná predajná kvalita — Obchodovateľný charakter za normálnych podmienok)	10
2005/C 182/19	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 12. mája 2005 vo veci C-415/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (Štátna pomoc — Povinnosť vrátenia — Absolútna nemožnosť splnenia — Neexistencia)	10
2005/C 182/20	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 12. mája 2005 vo veci C-444/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgericht Berlín): Meta Fackler KG proti Bundesrepublik Deutschland (Lieky na humánne použitie — Homeopatické lieky — Vnútroštátne ustanovenie vylučujúce z osobitného zjednodušeného registračného postupu liek zložený zo známych homeopatických látok, ak jeho použitie ako homeopatického lieku nie je všeobecne známe)	11
2005/C 182/21	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 12. mája 2005 vo veci C-452/03 [návrh na začatie prejudiciálneho konania High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division]: RAL (Channel Islands) Ltd, a. i. proti Commissioners of Customs & Excise. (DPH — Šiesta smernica — Článok 9 ods. 1 a 2 — Hracie automaty — Zábavné alebo podobné činnosti — Poskytovateľ služieb usadený mimo územia Spoločenstva — Určenie miesta poskytovania služieb)	11
2005/C 182/22	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-478/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný House of Lords): Celtec Ltd proti John Astley a iní (Smernica 77/187/EHS — Článok 3 ods. 1 — Zachovanie práv zamestnancov pri prevodoch podnikov — Práva a povinnosti prevádzateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu, ktorý existoval ku dňu prevodu — Pojem „deň prevodu“)	12

2005/C 182/23	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 26. mája 2005 vo veci C-498/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný VAT and Duties Tribunal, London): Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise (Šiesta smernica o DPH — Článok 13 A ods. 1 písm. g) a h) — Plnenia oslobodené od dane — Služby úzko súvisiace so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením — Služby úzko súvisiace s ochranou detí a mládeže — Služby poskytované inými orgánmi ako orgánmi riadenými verejným právom, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne — Súkromný subjekt sledujúci dosiahnutie zisku — Pojem charitatívny)	12
2005/C 182/24	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-536/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Supremo Tribunal Administrativo): António Jorge L ^{da} proti Fazenda Pública (DPH — Článok 19 Šiestej smernice o DPH — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Činnosť v oblasti nehnuteľností — Tovary a služby používané tak pri plneniach podliehajúcich dani, ako aj pri plneniach oslobodených od dane — Odpočítateľná čiastka)	13
2005/C 182/25	Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 7. júna 2005 vo veci C-543/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Oberlandesgericht Innsbruck): Christine Dodl, Petra Oberhollenzer proti Tiroler Gebietskrankenkasse (Nariadenia (EHS) č. 1408/71 a 574/72 — Rodinné dávky — Príspevok na výchovu — Nárok na dávky podobnej povahy v štáte zamestnania a v štáte bydliska)	13
2005/C 182/26	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 2. júna 2005 vo veci C-15/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesvergabeamt): Koppensteiner GmbH proti Bundesimmobiliengesellschaft mbH (Verejné obstarávanie — Smernica 89/665/EHS — Postup preskúvania v rámci verejného obstarávania — Rozhodnutie o odvolaní vyhlásenia metódy verejného obstarávania po otvorení ponúk — Súdna kontrola — Rozsah pôsobnosti — Zásada účinnosti)	14
2005/C 182/27	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 26. mája 2005 vo veci C-43/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesfinanzhof): Finanzamt Arnsberg proti Stadt Sundern (Šiesta smernica o DPH — Článok 25 — Spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov — Nájom poľných revírov v rámci mestského lesného hospodárstva — Pojem „poskytovanie poľnohospodárskych služieb“)	14
2005/C 182/28	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 2. júna 2005 vo veci C-68/04: Komisia Európskych spoločstiev proti Helénskej republike (Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2001/81/ES — Látky znečisťujúce ovzdušie — Národný emisný strop)	15
2005/C 182/29	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-77/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Cour de Cassation): Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne a i. proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (Bruselský dohovor — Návrh na výklad článku 6 bodu 2 a ustanovení oddielu 3 hlavy II — Právomoc vo veciach poistenia — Návrh týkajúci sa ručenia alebo na návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania medzi poistiteľmi — Viacnásobné poistenie)	15
2005/C 182/30	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 2. júna 2005 vo veci C-89/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Raad van State): MediaKabel BV proti Commissariaat voor de Media (Smernica 89/552/EHS — Článok 1 písm. a) — Služby televízneho vysielania — Rozsah pôsobnosti — Smernica 98/34/ES — Článok 1 bod 2 — Služby informačnej spoločnosti — Rozsah pôsobnosti)	16
2005/C 182/31	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 26. mája 2005 vo veci C-249/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Cour de travail de Liège, section de Neufchâteau): José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) (Články 48 a 52 Zmluvy ES (zmenené, teraz články 39 ES a 43 ES) — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Samostatne zárobkovo činné osoby vykonávajúce zárobkovú činnosť na území dvoch členských štátov a majúce pobyt v jednom z nich — Vymáhanie zmierňovacieho poistného — Základ výpočtu)	17

2005/C 182/32	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 26. mája 2005 vo veci C-287/04: Komisia Európskych spoločností proti Švédskemu kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti členského štátu — Smernica 93/104/ES — Organizácia pracovného času — Neprebratie smernice v stanovenej lehote) 17	17
2005/C 182/33	Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 2. júna 2005 vo veci C-454/04: Komisia Európskych spoločností proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/55/ES — Dočasná ochrana v prípade hromadného príchodu vysídlených osôb — Neprebratie smernice v stanovenej lehote) 18	18
2005/C 182/34	Uznesenie Súdneho dvora (piata komora) z 28. februára 2005 vo veci C-260/02 P: Michael Becker proti Európskemu dvoru audítorov (Odvolanie — Úradníci — Invalidný dôchodok — Návrh na začatie konania o invalidite počas obdobia dovolenky z osobných dôvodov — Odvolanie sčasti zjavne neprípustné a sčasti zjavne nedôvodné) 18	18
2005/C 182/35	Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) z 26. mája 2005 vo veci C-297/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof): Sozialhilfverband Rohrbach proti Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund (Článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Smernica 2001/23/ES — Prevod podnikov — Možnosť odvolávať sa na smernicu voči jednotlivcovi — Námitka zamestnanca voči prevodu jeho zmluvy na nadobúdateľa) 19	19
2005/C 182/36	Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) z 15. marca 2005 vo veci C-553/03 P: Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters proti Komisii Európskych spoločností, Helénskej republike (Odvolanie — Štátna pomoc — Žaloba o neplatnosť — Článok 119 rokovacieho poriadku) 19	19
2005/C 182/37	Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) z 26. apríla 2005 vo veci C-149/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione): Ugo Fava proti Comune di Carrara (Poplatok vyberaný za vývoz mramoru získaného na území obce za hranice obce — Článok 92 ods. 1 a článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Čiastočná neprípustnosť — Otázka zhodná s otázkou, o ktorej už Súdny dvor rozhodol) 20	20
2005/C 182/38	Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) zo 7. apríla 2005 vo veci C-160/04 P: Gustaaf Van Dyck proti Komisii Európskych spoločností (Odvolanie — Úradníci — Zoznamy povýšenia — Akt spôsobujúci ujmu — Prípravné akty) 20	20
2005/C 182/39	Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. marca 2005 vo veci C-178/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht): Franz Marhold proti Land Baden-Württemberg (Článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Pracovníci — Úradníci pracujúci pre zamestnávateľov vnútroštátneho verejného sektoru — Univerzitný profesor — Priznanie špeciálnej ročnej odmeny) 21	21
2005/C 182/40	Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) z 22. februára 2005 vo veci C-480/04: trestné konanie proti Antonello D'Antonio (Konanie o prejudiciálnej otázke — Neprípustnosť) 21	21
2005/C 182/41	Vec C-128/05: Žaloba podaná 18. marca 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Rakúskej republike 21	21
2005/C 182/42	Vec C-183/05: Žaloba podaná 22. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Írsku 22	22
2005/C 182/43	Vec C-185/05: Žaloba podaná 26. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike 23	23

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 182/44	Vec C-192/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Centrale Raad van Beroep z 22. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: K. Tas-Hagen a R.A. Tas proti Raadskamer WUBO van Pensioen- en Uitkeringsraad	24
2005/C 182/45	Vec C-194/05: Žaloba podaná 2. mája 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike	24
2005/C 182/46	Vec C-195/05: Žaloba podaná 2. mája 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike	25
2005/C 182/47	Vec C-196/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht München zo 17. februára 2005, ktorý súvisí s konaním: Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg	25
2005/C 182/48	Vec C-198/05: Žaloba podaná 4. mája 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike	26
2005/C 182/49	Vec C-199/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom cour d'appel de Bruxelles z 28. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: Európske spoločenstvo proti Belgicku	26
2005/C 182/50	Vec C-201/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division z 18. marca 2005, ktorý súvisí s konaním: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue	27
2005/C 182/51	Vec C-203/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením the Special Commissioners z 3. mája 2005, ktorý súvisí s konaním: Vodafone 2 proti Her Majesty's Revenue and Customs	29
2005/C 182/52	Vec C-205/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy zo 14. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: Fabien Nemeč proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est	30
2005/C 182/53	Vec C-207/05: Žaloba podaná 11. mája 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike	30
2005/C 182/54	Vec C-214/05 P: Odvolanie podané 17. mája 2005: Sergio Rossi SpA proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (druhá komora) z 1. marca 2005 vo veci T-169/03, Sergio Rossi SpA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)	31
2005/C 182/55	Vec C-218/05: Žaloba podaná 17. mája 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike	31
2005/C 182/56	Vec C-219/05: Žaloba podaná 18. mája 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Španielskemu kráľovstvu	32
2005/C 182/57	Vec C-227/05: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Bayerisches Verwaltungsgericht München zo 4. mája 2005, ktorý súvisí s konaním: Daniel Halbritter proti Freistaat Bayern	32
2005/C 182/58	Vec C-230/05 P: Odvolanie podané 26. mája 2005: L proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločností (štvrtá komora) z 9. marca 2005 vo veci T-254/02, L proti Komisii Európskych spoločností	33
2005/C 182/59	Výmaz veci C-384/03	33
2005/C 182/60	Výmaz veci C-440/03	33

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 182/61	Výmaz veci C-51/04	34
2005/C 182/62	Výmaz veci C-54/04	34
2005/C 182/63	Výmaz veci C-457/04	34
2005/C 182/64	Výmaz veci C-474/04	34
SÚD PRVÉHO STUPŇA		
2005/C 182/65	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. mája 2005 vo veci T-352/02, Creative Technology Ltd proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Prihláška slovej ochrannej známky Spoločenstva PC WORKS — Skoršia vnútroštátna obrazová ochranná známka W WORK PRO — Zamietnutie zápisu — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94)	35
2005/C 182/66	Rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. mája 2005 vo veci T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (Ochranná známka Spoločenstva — Námietské konanie — Prihláška slovej ochrannej známky Spoločenstva SPA-FINDERS — Skoršie národné slovné ochranné známky SPA a LES THERMES DE SPA — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 40/94)	35
2005/C 182/67	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 22. apríla 2005 vo veci T-399/03, Arnaldo Lucaccioni proti Komisii Európskych spoločenstiev (Úradníci — Choroba z povolania — Žiadosť o uznanie zhoršenia — Výkon rozsudku Súdu prvého stupňa — Právna kvalifikácia poznámky Komisie — Žaloba o neplatnosť — Neprípustnosť)	36
2005/C 182/68	Uznesenie Súdu prvého stupňa z 28. februára 2005 vo veci T-445/04, Energy Technologies ET SA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) ÚHVT (Ochranná známka Spoločenstva — Zastúpenie advokátom — Zjavná neprípustnosť)	36
2005/C 182/69	Vec T-138/05: Žaloba podaná 23. marca 2005: Komisia Európskych spoločenstiev proti Impetus Consultants	36
2005/C 182/70	Vec T-167/05: Žaloba podaná 25. apríla 2005: Grether AG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	37
2005/C 182/71	Vec T-171/05: Žaloba podaná 2. mája 2005: Bart Nijs proti Dvoru audítorov Európskych spoločenstiev	38
2005/C 182/72	Vec T-173/05: Žaloba podaná 27. apríla 2005: Martine Heus proti Komisii Európskych spoločenstiev	39
2005/C 182/73	Vec T-180/05: Žaloba podaná 28. apríla 2005: Pia Landgren proti Európskej nadácii pre odborné vzdelávanie	39
2005/C 182/74	Vec T-184/05: Žaloba podaná 4. mája 2005: Dypna Mc Sweeney a Pauline Armstrong proti Komisii Európskych spoločenstiev	40
2005/C 182/75	Vec T-188/05: Žaloba podaná 2. mája 2005: Joël De Bry proti Komisii Európskych spoločenstiev	40
2005/C 182/76	Vec T-189/05: Žaloba podaná 4. mája 2005: Usinor proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu	40
2005/C 182/77	Vec T-191/05: Žaloba podaná 10. mája 2005: Viviane Le Maire proti Komisii Európskych spoločenstiev	41

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2005/C 182/78	Vec T-198/05: Žaloba podaná 13. mája 2005: Mebrom NV proti Komisii Európskych spoločenstiev	41
2005/C 182/79	Vec T-210/05: Žaloba podaná 19. mája 2005: Nalocebar – Consultores e Serviços Lda. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	42
2005/C 182/80	Vec T-211/05: Žaloba podaná 26. mája 2005: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev	43
2005/C 182/81	Vec T-216/05: Žaloba podaná 31. mája 2005: Mebrom NV proti Komisii Európskych spoločenstiev	44
2005/C 182/82	Vec T-218/05: Žaloba podaná 7. júna 2005: Bustec Ireland Limited Partnership proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	44
2005/C 182/83	Výmaz veci T-347/04	45
2005/C 182/84	Výmaz veci T-453/04	45
2005/C 182/85	Výmaz veci T-14/05	45
2005/C 182/86	Výmaz veci T-122/05	45
<hr/>		
II <i>Úvodné akty</i>		
.....		
<hr/>		
III <i>Oznámenia</i>		
2005/C 182/87	Posledná publikácia Súdneho dvora v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i> Ú. v. EÚ C 171, 9.7.2005	46

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-301/02 P: Carmine Salvatore Tralli proti Európskej centrálnej banke ⁽¹⁾

(Odvolanie — Zamestnanci Európskej centrálnej banky — Zamestnávanie — Predĺženie skúšobnej doby — Výpoveď v priebehu skúšobnej doby)

(2005/C 182/01)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-301/02 P, ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 49 Štatútu Súdneho dvora ES podané 26. augusta 2002 Carmine Salvatore Tralli, (advokát: N. Pflüger), ďalší účastník konania: Európska centrálna banka (splnomocnení zástupcovia: V. Saintot a M. Benisch, za právnej pomoci B. Wägenbauer, advokát), Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas, R. Silva de Lapuerta (spravodajca), S. von Bahr a K. Schiemann, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Odvolanie sa zamietá.

2) Pán Tralli je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 289, 23.11.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-394/02: Komisia Európskych spoločností proti Helénskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 93/38/EHS — Verejné obstarávanie vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore — Zákazka na výrobu systému pásových dopravníkov pre tepelnú elektrárňu v Megalopolise — Neuverejnenie oznámenia — Technická osobitosť — Nepredvídateľné okolnosti — Časová tieseň)

(2005/C 182/02)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-394/02, Komisia Európskych spoločností, (splnomocnení zástupcovia: M. Nolin a M. Konstantinidis) proti Helénskej republike (splnomocnení zástupcovia: P. Mylonopoulos, D. Tsagkaraki a S. Chala), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 8. novembra 2002, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann (spravodajca), sudcovia K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič a E. Levits, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Helénska republika si tým, že verejný elektrárenský podnik Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy pridelený zákazku na výrobu systému dopravníkových pásov pre tepelnú elektrárňu v Megalopolise na základe rokovacieho konania bez predchádzajúceho uverejnenia oznámenia, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Rady 93/38/EHS zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore, v znení zmien a doplnení smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/4/ES zo 16. februára 1998, a osobitne článku 20 ods. 1 a článku 21 uvedenej smernice.

2) Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 19, 25.1.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 31. mája 2005

vo veci C-438/02 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Stockholms tingsrätt): trestné konanie proti pánovi Krister Hanner (¹)

(Články 28 ES, 31 ES, 43 ES a 86 ods. 2 ES — Uvádzanie liekov na trh — Zakladanie obchodných zastúpení — Štátny monopol na maloobchodný predaj liekov — Podnik poverený poskytovaním služby všeobecného hospodárskeho záujmu)

(2005/C 182/03)

(Jazyk konania: švédčina)

Vo veci C-438/02, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Stockholms tingsrätt (Švédsko) z 29. novembra 2002 a doručený Súdnemu dvoru 4. decembra 2002, ktorý súvisí s trestným konaním proti pánovi Krister Hanner, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann (spravodajca), C. W. A. Timmermans, A. Rosas, sudcovia J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil 31. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Režim stanovujúci výlučné právo na maloobchodný predaj, upravený takým spôsobom, aký charakterizuje režim prejednávaný vo veci samej, je v rozpore s článkom 31 ods. 1 ES.

(¹) Ú. v. EÚ C 31, 8.2.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

zo 7. júna 2005

vo veci C-17/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný College van Beroep voor het bedrijfsleven): Vereniging voor Energie, Milieu en Water, a iní proti Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie (¹)

(Vnútrotný trh s elektrickou energiou — Zvýhodnený prístup k cezhraničnej prenosovej sústave elektrickej energie — Podnik prednostne poverený poskytovaním služieb vo všeobecnom hospodárskom záujme — Dlhodobé zmluvy uzavreté pred liberalizáciou trhu — Smernica 96/92/ES — Zásada zákazu diskriminácie — Zásady ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty)

(2005/C 182/04)

(Jazyk konania: holandsčina)

Vo veci C-17/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) z 13. novembra 2002 a doručený Súdnemu dvoru 16. januára 2003, ktorý súvisí s konaním: Vereniging voor Energie, Milieu en Water, Amsterdam Power Exchange Spotmarket BV, Eneco NV proti Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie, za účasti: Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV, pôvodne Samenwerkende Elektriciteits Productiebedrijven NV, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans a A. Rosas (spravodajca), sudcovia J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský a U. Löhmus, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 7. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Článok 7 ods. 5 a článok 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/92/ES z 19. decembra 1996 o spoločnej právnej úprave vnútorného trhu s elektrickou energiou sa nevzťahujú iba na technické predpisy, ale ich treba vykladať v tom zmysle, že sa musia uplatniť pri každej diskriminácii.
- 2) Tieto články bránia vnútroštátnym opatreniam, ktoré priznávajú podniku prednostne kapacitu cezhraničného prenosu elektrickej energie, nech už tieto opatrenia pochádzajú od prevádzkovateľa sústavy, od kontrolóra prevádzky sústavy alebo zákonodarcu, pokiaľ tieto opatrenia nie sú schválené v rámci postupu stanoveného v článku 24 smernice 96/92.

(¹) Ú. v. EÚ C 70, 2.3.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-20/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rechtbank van eerste aanleg te Brugge): trestné konanie proti obvineným Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong ⁽¹⁾

(Voľný pohyb tovaru — Článok 28 ES — Opatrenia s rovnakým účinkom — Ambulantný predaj — Uzatváranie dohôd o predplatnom periodík — Predchádzajúce povolenie)

(2005/C 182/05)

(Jazyk konania: holandčina)

Vo veci C-20/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný uznesením rechtbank van eerste aanleg te Brugge (Belgicko) zo 17. januára 2003, doručený Súdnemu dvoru 21. januára 2003, ktorý súvisí s trestným konaním proti obvineným Marcel Burmanjer, René Alexander Van Der Linden, Anthony De Jong, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia A. Rosas (spravodajca), K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann, generálny advokát: P. Léger, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

S článkom 28 ES nie je v rozpore vnútroštátna úprava, podľa ktorej kvalifikuje členský štát ambulantný predaj predplatného periodík na vnútroštátnom území bez predchádzajúceho povolenia ako trestný čin, ak sa táto úprava použije bez rozlíšenia pôvodu predmetných výrobkov na všetky dotknuté subjekty vykonávajúce svoju činnosť na tomto území a táto úprava sa týka rovnakým spôsobom z právneho aj z faktického hľadiska predaja domácich výrobkov, ako aj výrobkov z iných členských štátov.

Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby preveril, či vzhľadom na okolnosti vo veci samej môže použitie vnútroštátneho práva zabezpečiť, že sa vnútroštátna úprava ambulantného predaja týka rovnakým spôsobom z právneho aj z faktického hľadiska predaja domácich výrobkov, ako aj výrobkov z iných členských štátov, a v prípade, že to tak nie je, aby určil, či je uvedená úprava odôvodnená cieľom všeobecného záujmu v zmysle, ktorý judikatúra Súdneho dvora tomuto pojmu pripisuje, a či je tomuto cieľu primeraná.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 70, 22.3.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 31. mája 2005

vo veci C-53/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Epitropi Antagonismou): Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) a i. proti GlaxoSmithKline plc, a.i. ⁽¹⁾

(Prípustnosť — Pojem vnútroštátny súd — Zneužitie dominantného postavenia — Odmietnutie zásobovania veľkoobchodníkov farmaceutickými výrobkami — Súbežné obchodovanie)

(2005/C 182/06)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-53/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Epitropi Antagonismou (Grécko) z 22. januára 2003 a doručený Súdnemu dvoru 5. februára 2003, ktorý súvisí s konaním: Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) a i., Panellinos syllogos farmakopothikarion, Interfarm – A. Agelakos & Sia OE a i., K. P. Marinopoulos Anonymos Etairia emporias kai dianomis farmakeftikon proïonton a i. proti GlaxoSmithKline plc, GlaxoSmithKline AEVE, pôvodne Glaxowellcome AEVE, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a R. Silva de Lapuerta, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, N. Colneric a S. von Bahr, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 31. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Súdny dvor Európskych spoločenstiev nie je príslušný odpovedať na otázky položené rozhodnutím Epitropi Antagonismou z 22. januára 2003.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 101, 26.4.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-83/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti
Taliankej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné
prostredie — Smernica 85/337/EHS — Posúdenie vplyvov
projektov na životné prostredie — Výstavba jachtárskeho
prístavu vo Fossacesii)

(2005/C 182/07)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-83/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: R. Amorosi a A. Aresu) proti Taliankej republike (splnomocnený zástupca: I. M. Braguglia, za právnej pomoci M. Fiorilli, avvocato dello Stato), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 26. februára 2003, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet, sudcovia J.-P. Puissochet (spravodajca), S. von Bahr, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Talianska republika tým, že Région Abruzzo nedostatočne preveril, či projekt výstavby jachtárskeho prístavu vo Fossacesii (Chieti), typ projektu uvedený na zozname v prílohe II smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie je takej povahy, ktorá si vyžaduje začatie konania na posúdenie jej vplyvov na životné prostredie, si nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 2 tejto smernice.
- 2) Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 10.5.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 12. mája 2005

vo veci C-112/03 (návrh na začatie prejudiciálneho
konania podaný cour d'appel de Grenoble): Sociétés finan-
cière et industrielle du Peloux proti Axa Belgium a i. ⁽¹⁾

(Bruselský dohovor — Právomoc v oblasti poisťných zmlúv —
Dohoda o súdnej právomoci medzi poisťníkom a poisťiteľom
so sídlom alebo bydliskom v tom istom zmluvnom štáte —
Uplatniteľnosť doložky o súdnej právomoci voči poistenému,
ktorý túto doložku neschválil — Poistený so sídlom alebo
bydliskom v inom zmluvnom štáte)

(2005/C 182/08)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-112/03, ktorej predmetom je návrh na začatie pre-
judiciálneho konania podľa protokolu z 3. júna 1971 o výklade
dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone
súdnych rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach
Súdnym dvorom podaný cour d'appel de Grenoble (Fran-
cúzsko) rozhodnutím z 20. februára 2003 a doručený
Súdnemu dvoru 13. marca 2003, ktorý súvisí s konaním:
Sociétés financière et industrielle du Peloux proti Axa Belgium
a i., Gerling Konzern Belgique SA, Établissements Bernard
Laiterie du Chatelard, Calland Réalisations SARL, Joseph
Calland, Maurice Picard, Abeille Assurances Cie, Mutuelles du
Mans SA, SMABTP, Axa Corporate Solutions Assurance SA,
Zurich International France SA, Súdny dvor (druhá komora),
v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans,
sudcovia R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris a J. Klučka
(spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: K.
Sztranc, referentka, vyhlásil 12. mája 2005 rozsudok, ktorého
výrok znie:

Doložku o súdnej právomoci dojednanú podľa článku 12 bod 3 doho-
voru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone súdnych
rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach v znení zmenenom
dohovorom z 9. októbra 1978 o pristúpení Dánskeho kráľovstva,
Írska, a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, doho-
vorom z 25. októbra 1982 o pristúpení Helénskej republiky, doho-
vorom z 26. mája 1989 o pristúpení Španielskeho kráľovstva
a Portugalskej republiky a dohovorom z 29. novembra 1996
o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľov-
stva nemožno uplatňovať voči poistenému ako oprávnenej osobe z tejto
zmluvy, ktorý uvedenú doložku výslovne nepodpísal a má sídlo alebo
bydlisko v inom zmluvnom štáte ako poisťník a poisťiteľ.

(¹) Ú. v. EÚ C 112, 10.5.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-136/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgerichtshof): Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾

(Voľný pohyb osôb — Verejný poriadok — Smernica 64/221/EHS — Články 8 a 9 — Zákaz pobytu a rozhodnutie o vyhostení odôvodnené porušením trestnoprávných predpisov — Súdny opravný prostriedok týkajúci sa len zákonnosti opatrenia ukončujúceho pobyt dotknutej osoby — Neexistencia odkladného účinku uvedeného opravného prostriedku — Právo dotknutej osoby uplatniť svoj postoj k vhodnosti pred orgánom, ktorý má vydať stanovisko — Dohoda o pridružení EHS-Turecko — Voľný pohyb pracovníkov — Články 6 ods. 1 a 14 ods. 1 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80)

(2005/C 182/09)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-136/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) z 18. marca 2003 a doručený Súdnemu dvoru 26. marca 2003, ktorý súvisí s konaniami: Georg Dörr proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten a Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský a U. Lohmus, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Článok 9 ods. 1 smernice Rady 64/221/EHS z 25. februára 1964 o koordinácii osobitných opatrení o pohybe a pobyte cudzích štátnych príslušníkov, prijatých z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia sa musí vykladať tak, že bráni vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, podľa ktorej súdne opravné prostriedky proti rozhodnutiu o vyhostení z tohto štátu voči štátnemu príslušníkovi iného členského štátu nemajú odkladný účinok a rozhodnutie o vyhostení pri skúmaní týchto opravných prostriedkov môže byť posudzované len z hľadiska zákonnosti, pokiaľ nebol stanovený žiadny príslušný orgán v zmysle uvedeného ustanovenia.

2) Procesné záruky upravené v článkoch 8 a 9 smernice 64/221 sa uplatňujú na tureckých štátnych príslušníkov, ktorých právne postavenie upravujú články 6 alebo 7 rozhodnutia Asociačnej rady č. 1/80 z 19. septembra 1980 o vývoji pridruženía.

(¹) Ú. v. EÚ C 135, 7.6.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-212/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členského štátu — Opatrenia s rovnocenným účinkom — Predchádzajúce povoloacie konanie na osobné dovozy liekov — Lieky na humánne použitie — Homeopatické lieky)

(2005/C 182/10)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-212/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: H. Støvlbæk a B. Stromsky) proti Francúzskej republike (splnomocnení zástupcovia: G. de Bergues, C. Bergeot-Nunes a R. Loosli-Surrans), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 15. mája 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann (spravodajca), R. Schintgen, J. Makarczyk, J. Klučka, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Uplatňovaním:

— predchádzajúceho povoloacieho konania na osobné dovozy liekov uskutočňované inak ako osobnou dopravou, ktoré sú bežne predpisované vo Francúzsku a povolené v rámci uplatňovania smernice Rady 65/65/EHS z 26. januára 1965 o aproximácii ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení, týkajúcich sa liekov, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 93/39/EHS zo 14. júna 1993, súčasne vo Francúzsku a aj v členskom štáte, kde boli zakúpené,

— predchádzajúceho povoloacieho konania na osobné dovozy homeopatických liekov uskutočňované inak ako osobnou dopravou, ktoré sú bežne predpisované vo Francúzsku a zaregistrované v členskom štáte v rámci uplatňovania smernice Rady 92/73/EHS z 22. septembra 1992, ktorou sa rozširuje pôsobnosť smerníc 65/65/EHS a 75/319/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa liekov, a ktorá upravuje ďalšie ustanovenia o homeopatických liekoch, a

— neprimeraného predchádzajúceho povoloacieho konania na osobné dovozy liekov uskutočňované inak ako osobnou dopravou, ktoré sú bežne predpisované vo Francúzsku a nepovolené v tomto členskom štáte, ale sú povolené len v členskom štáte, kde boli zakúpené,

si Francúzska republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ES.

2) Francúzska republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 158, 5.7.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 24. mája 2005

vo veci C-244/03: Francúzska republika proti Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie (¹)

(Kozmetické výrobky — Testy na zvieratách — Smernica 2003/15/ES — Čiastočné zrušenie — Článok 1 bod 2 — Neoddeliteľnosť — Nepripustnosť)

(2005/C 182/11)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-244/03, Francúzska republika (splnomocnení zástupcovia: F. Alabrune, C. Lemaire a G. de Bergues, neskôr posledne menovaný a J.-L. Florent a D. Petrasch) proti Európskemu parlamentu (splnomocnení zástupcovia: J. L. Rufas Quintana a M. Moore, neskôr posledne menovaný a K. Bradley) a Rade Európskej únie, (splnomocnení zástupcovia: J.-P. Jacqué a M. C. Giorgi Fort), ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 230 ES podaná 3. júna 2003, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann a C. W. A. Timmermans, sudcovia C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, K. Schieman (spravodajca), J. Makarczyk, P. Küris, U. Lohmus, E. Levits a A. Ó Caoimh, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 24. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Žaloba sa zmieta.

2) Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 171, 19.7.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-266/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Rokovanie, uzavretie, ratifikácia a uvedenie do platnosti dvojstranných dohôd členským štátom — Preprava tovaru alebo osôb vnútrozemskou vodnou dopravou — Vonkajšia právomoc Spoločenstva — Článok 10 ES — Nariadenia (EHS) č. 3921/91 a (ES) č. 1356/96)

(2005/C 182/12)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-266/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: C. Schmidt a W. Wils) proti Luxemburskému veľkovojuvodstvu (splnomocnený zástupca: S. Schreiner), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 18. júna 2003, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajca), K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schieman, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Luxemburské veľkovojuvodstvo tým, že rokovalo, uzavrelo, ratifikovalo a uviedlo do platnosti

— dohodu medzi vládou Luxemburského veľkovojuvodstva a vládou Českej a slovenskej federatívnej republiky o preprave vnútrozemskou vodnou dopravou, podpísaná v Luxemburgu 30. decembra 1992,

— dohodu medzi vládou Luxemburského veľkovojuvodstva a vládou Rumunska o preprave vnútrozemskou vodnou dopravou, podpísaná v Bukurešti 10. novembra 1993 a

— dohodu medzi vládou Luxemburského veľkovojuvodstva a vládou Poľskej republiky o vnútrozemskej vodnej doprave, podpísaná v Luxemburgu 9. marca 1994,

bez toho, že by spolupracovalo alebo zosúladiť svoj postup s Komisiou, si nespĺnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 10 ES.

2) Žaloba sa v zostávajúcej časti zamietla.

2) Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

3) Komisia Európskych spoločenstiev a Luxemburské veľkovojsvodstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 6.9.2003.

(¹) Ú. v. EÚ C 200, 23.8.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 12. mája 2005

vo veci C-278/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti
Talianskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Voľný pohyb pracovníkov — Výberové konanie pre prijatie do zamestnania pedagogických pracovníkov do talianskych verejných škôl — Nezohľadnenie alebo nedostatočné zohľadnenie odborných skúseností získaných v inom členskom štáte — Článok 39 ES — Článok 3 nariadenia (EHS) č. 1612/68)

(2005/C 182/13)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-278/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnená zástupkyňa: M.-J. Jonczy) proti Talianskej republike (splnomocnený zástupca: I. M. Braguglia, za právnej pomoci G. De Bellis, avvocato dello Stato), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 26. júna 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil 12. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Talianska republika tým, že na účely účasti štátnych príslušníkov Spoločenstva na výberových konaniach pre pedagogických pracovníkov do talianskych verejných škôl nezohľadnila alebo prinajmenšom nezohľadnila rovnakým spôsobom odborné skúsenosti týchto štátnych príslušníkov získané pri výkone pedagogických činností podľa toho, či tieto činnosti boli vykonávané na vnútroštátnom území alebo v iných členských štátoch, nespĺnila si povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 39 ES a článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Spoločenstva.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-283/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný College van Beroep voor het bedrijfsleven): A. H. Kuipers proti Productschap Zuivel (¹)

(Spoločná organizácia trhu — Mlieko a mliečne výrobky — Nariadenie (EHS) č. 804/68 — Vnútroštátna právna úprava, na základe ktorej mliekarenské podniky v závislosti od kvality dodaného mlieka buď vykonávajú zrážky z ceny platenej chovateľom dobytku, alebo im zaplatia príplatky — Nezlučiteľnosť)

(2005/C 182/14)

(Jazyk konania: holandsčina)

Vo veci C-283/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Holandsko) z 27. júna 2003 a doručený Súdnemu dvoru 30. júna 2003, ktorý súvisí s konaním: A. H. Kuipers proti Productschap Zuivel, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (spravodajca) a M. Ilešič, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Spoločný systém cien založený na spoločnej organizácii trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami, ktorý bol zavedený nariadením Rady (EHS) č. 804/68 z 27. júna 1968 o spoločnej organizácii trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami, zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 1538/95 z 29. júna 1995, bráni tomu, aby členské štáty jednostranne vydali predpisy zasahujúce do mechanizmu tvorby cien, ktoré v tomto štádiu výroby podliehajú spoločnej organizácii trhu. To platí pre spornú vnútroštátnu právnu úpravu bez ohľadu na uvádzaný alebo skutočný cieľ, zavádzajúcu mechanizmus, na základe ktorého:

— jednak mliekarenské podniky musia vykonávať zrážky z ceny dodaného mlieka, ktoré nespĺňa určité kritériá kvality,

— *jednak je čiastka zrazená a zhromaždená v priebehu určitého časového obdobia všetkými mliekarenskými podnikmi opätovne po prípadných finančných prevodoch medzi mliekarenskými podnikmi rozdelená všetkými mliekarenskými podnikmi vo forme príspevkov v rovnakej výške za každých 100 kilogramov mlieka, ktoré im bolo za príslušné obdobie dodané, výlučne tým chovateľom dobytká, ktorí dodali mlieko zodpovedajúce príslušným kritériám kvality.*

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 6.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 12. mája 2005

vo veci C-315/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Huhtamaki Dourdan SA (¹)

(Rozhodcovská doložka — Vrátenie zálohy vyplatenej v rámci plnenia zmluvy o výskumnej činnosti — Neodôvodnenosť časti nákladov)

(2005/C 182/15)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-315/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: C. Giolito) proti Huhtamaki Dourdan SA, so sídlom v Dourdan (Francúzsko), (advokáti: F. Puel a L. François-Martin), ktorej predmetom je žaloba podľa článku 238 ES podaná 23. júla 2003, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet, sudcovia J.-P. Puissochet (spravodajca) a S. von Bahr, generálny advokát: L. M. Poiares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil 12. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Huhtamaki Dourdan SA je povinná zaplatiť Komisii Európskych spoločenstiev čiastku 151 533,47 eur predstavujúcu výšku finančnej náhrady časti zálohy, ktorá jej bola vyplatená v rámci zmluvy č. BRST-CT 98 5422 a čiastku 23 583,63 eur predstavujúcu splatné úroky k dátumu tohto rozsudku. Je tiež potrebné uložiť Huhtamaki Dourdan SA povinnosť zaplatiť Komisii úroky s úrokovou mierou 4,81 % z uvedenej čiastky zostávajúce k úhrade odo dňa nasledujúceho po tomto dátume až do úplného splatenia dlhu.

2. Huhtamaki Dourdan SA je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 6.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-332/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti štátom — Rybolov — Zachovanie a riadenie zdrojov — Nariadenia (EHS) č. 3760/92 a č. 2847/93 — Kontrolné opatrenia rybárskych činností)

(2005/C 182/16)

(Jazyk konania: portugalčina)

Vo veci C-332/03, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: T. van Rijn a A.-M. Alves Vieira) proti Portugalskej republike (splnomocnení zástupcovia: L. Fernandes a M. J. Policarpo), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 29. júla 2003, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia J.-P. Puissochet (spravodajca), S. von Bahr, J. Malenovský a U. Löhmus, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Portugalská republika tým, že počas rybolovných sezón 1994 až 1995 opomenula:

— stanoviť vhodné pravidlá na naplnenie kvót, ktoré jej boli pridelené,

— zabezpečiť dodržiavanie právnych predpisov Spoločenstva v oblasti zachovania zdrojov prostredníctvom dostatočnej kontroly rybárskych činností a primeranou inšpekciou rybárskych lodí, ako aj vykládok a registra úlovkov,

- dočasne zakázať rybolov vykonávaný pravidlami plávajúcimi pod jej vlajkou alebo registrovanými na jej území, keď bolo známe, že pridelené kvóty boli vyčerpané, a napokon zakázala rybolov až v okamihu, keď boli kvóty značne prekročené,
- zabezpečiť skutočné fungovanie systému validácie pozostávajúceho najmä z krížovej kontroly údajov a kontroly údajov prostredníctvom počítačovej databázy,

si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú v oblasti riadenia a kontroly vyššie uvedených rybolovných kvót týkajúcich sa rokov 1994, 1995 a 1996 podľa článku 9 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 3760/92 z 20. decembra 1992, ktorým sa zriaďuje systém Spoločenstva pre rybolov a chov rýb, ako aj článkov 2, 19 ods. 1 a 2 a článku 21 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu.

2. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

3. Portugalská republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 135, 7.6.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 12. mája 2005

vo veci C-347/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Regione autonoma Friuli – Venezia Giulia a Agenzia Regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (¹)

(Zahraničné vzťahy — Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole označovania vín — Ochrana označenia vzťahujúceho sa na určité vína pochádzajúce z Maďarska v Spoločenstve — Zemepisné označenie „Tokaj“ — Výmena listov — Možnosť používať termín „Tocai“ vo výrazoch „Tocai friulano“ alebo „Tocai italico“ pre označovanie a prezentáciu niektorých talianskych vín, osobitne akostných vín vyrobených vo vymedzenom regióne („akostné vína psr“) počas prechodného obdobia, ktoré uplynie 31. marca 2007 — Vylúčenie tejto možnosti po uplynutí prechodného obdobia — Platnosť — Právny základ — Článok 113 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 133 ES) — Zásady medzinárodného práva týkajúce sa zmlúv — Články 22 až 24 dohody TRIPs — Ochrana základných práv — Právo vlastniť majetok)

(2005/C 182/17)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-347/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím

Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Taliansko) z 9. júna 2003 a doručený Súdnemu dvoru 7. augusta 2003, ktorý súvisí s konaním: Regione autonoma Friuli – Venezia Giulia a Agenzia Regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, za účasti: Regione Veneto, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans (spravodajca), sudcovia R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 12. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Európska dohoda o pridružení uzatvorená medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Maďarskou republikou na strane druhej nepredstavuje právny základ rozhodnutia Rady č. 93/734/ES z 23. novembra 1993 o uzavretí dohody medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole označovania vín.

2) Článok 133 ES, na ktorý odkazuje preambula rozhodnutia č. 93/724, predstavuje vhodný právny základ preto, aby dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole označovania vín uzavrelo Spoločenstvo samo.

3) Zákaz používania označenia „Tocai“ v Taliansku po 31. marci 2007, ktorý vyplýva z výmeny listov ohľadne článku 4 ods. 5 dohody medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole označovania vín, nie je v rozpore s úpravou rovnako znejúcich označení stanovenou v článku 4 ods. 5 tejto dohody.

4) Spoločné vyhlásenie ohľadne článku 4 ods. 5 dohody medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole označovania vín, pokiaľ vo svojom prvom odseku stanovuje vo vzťahu k článku 4 ods. 5 písm. a) tejto dohody, že zmluvné strany skonštatovali, že v čase rokovania im nebol známy žiadny konkrétny prípad, na ktorý by sa dali uvedené ustanovenia použiť, nepredstavuje obraz zjavne nezodpovedajúci skutočnosti.

5) Články 22 až 24 Dohody o obchodných aspektoch práva duševného vlastníctva uvedenej v prílohe 1 C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie, prijatej v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti spadajúce do jeho právomocí rozhodnutím Rady č. 94/800/ES z 22. decembra 1994, sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade – aký nastal v konaní vo veci samej – rovnako znejúceho zemepisného označenia tretej krajiny a označenia obsahujúceho meno odrody používaného na označovanie a prezentáciu určitých vín Spoločenstva vyrobených z tejto odrody, tieto ustanovenia nevyžadujú, aby sa tieto dve označenia mohli používať naďalej v budúcnosti, a to bez ohľadu na splnenie dvoch podmienok, že ich v minulosti príslušní výrobcovia používali buď v dobrej viere alebo aspoň počas 10 rokov pred 15. aprílom 1994 a každé označenie jasne uvádza krajinu, región alebo oblasť pôvodu chráneného vína, aby spotrebiteľ nebol uvedený do omylu.

6) Právo vlastniť majetok nevyklučuje zákaz pre dotknuté ekonomické subjekty v autonómnom regióne Friuli – Venezia Giulia (Taliansko) používať termín „Tocai“ vo výrazoch „Tocai friulano“ alebo „Tocai italico“ pre označovanie a prezentáciu určitých talianskych akostných vín vyrobených vo vymedzenom regióne po uplynutí prechodného obdobia 31. marca 2007, ktorý vyplýva z výmeny listov ohľadne článku 4 ods. 5 dohody medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole označovania vín.

(¹) Ú. v. EÚ C 264, 1.11.2003

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-409/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesfinanzhof): Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas (¹)

(Vývozné náhrady — Hovädzie mäso — Účelové núdzové zabitie — Nariadenie (EHS) č. 3665/87 — Článok 13 — Primeraná a prijateľná predajná kvalita — Obchodovateľný charakter za normálnych podmienok)

(2005/C 182/18)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-409/03, predmetom ktorej je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Nemecko) z 15. júla 2003 a doručený Súdnemu dvoru 1. októbra 2003, ktorý súvisí s konaním: Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts, N. Colneric, K. Schieman a E. Juhász (spravodajca), generálny advokát: P. Léger, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Článok 13 nariadenia Komisie (EHS) č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá pre uplatňovanie vývozných náhrad na poľnohospodárske výrobky, sa má vykladať v tom zmysle, že mäso zodpovedajúce kritériám zdravotnej neškodnosti, obchodovanie s ktorým je na účely ľudskej spotreby v Európskom spoločenstve obmedzené právnou úpravou Spoločenstva na miestny trh z dôvodu skutočnosti, že pochádza zo zvierat, ktoré boli podrobené

účelovému núdzovému zabitíu, sa nemá považovať za mäso „primeranej a prijateľnej predajnej kvality“, čo je nevyhnutná podmienka na poskytnutie vývozných náhrad.

(¹) Ú. v. ES C 275, 15.11.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 12. mája 2005

vo veci C-415/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (¹)

(Štátna pomoc — Povinnosť vrátenia — Absolútna nemožnosť splnenia — Neexistencia)

(2005/C 182/19)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-415/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: D. Triantafyllou a J. Buendía Sierra) proti Helénskej republike (splnomocnení zástupcovia: A. Samonirantou, P. Mylonopoulos, F. Spathopoulos a P. Anestis), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 88 ods. 2 ES podaná 25. septembra 2003, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajca), R. Schintgen, G. Arestis, J. Klučka, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 12. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Helénska republika si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 rozhodnutia Komisie 2003/372/ES z 11. decembra 2002 o štátnej pomoci Helénskej republike poskytnutej v prospech Olympic Airways tím, že neprijala v súlade s týmto článkom 3 v stanovenej lehote všetky opatrenia, potrebné na zabezpečenie vrátenia štátnej pomoci, ktorá je považovaná za protiprávnu a nezlučiteľnú so spoločným trhom s výnimkou príspevkov v prospech vnútroštátnej inštitúcie sociálneho zabezpečenia.

2) Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 289, 29.11.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

(prvá komora)

z 12. mája 2005

z 12. mája 2005

vo veci C-444/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgericht Berlín): Meta Fackler KG proti Bundesrepublik Deutschland ⁽¹⁾

vo veci C-452/03 [návrh na začatie prejudiciálneho konania High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division]: RAL (Channel Islands) Ltd, a. i. proti Commissioners of Customs & Excise. ⁽¹⁾

(Lieky na humánne použitie — Homeopatické lieky — Vnútroštátne ustanovenie vylučujúce z osobitného zjednodušeného registračného postupu liek zložený zo známych homeopatických látok, ak jeho použitie ako homeopatického lieku nie je všeobecne známe)

(DPH — Šiesta smernica — Článok 9 ods. 1 a 2 — Hracie automaty — Zábavné alebo podobné činnosti — Poskytovateľ služieb usadený mimo územia Spoločenstva — Určenie miesta poskytovania služieb)

(2005/C 182/20)

(2005/C 182/21)

(Jazyk konania: nemčina)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-444/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Berlín (Nemecko) z 28. augusta 2003 a doručený Súdnemu dvoru 21. októbra 2003, ktorý súvisí s konaním: Meta Fackler KG a Bundesrepublik Deutschland, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (spravodajca), P. Kūris a J. Klučka, generálny advokát: P. Léger, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 12. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Články 14 a 15 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorým sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánných liekoch sa musia vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne ustanovenie, ktoré vylučuje osobitný zjednodušený registračný postup pre liek zložený z viacerých homeopatických látok, ktoré sú známe, ak jeho použitie ako homeopatického lieku nie je všeobecne známe, je v rozpore s týmito článkami.

Vo veci C-452/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Spojené kráľovstvo) zo 17. októbra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 27. októbra 2003, ktorý súvisí s konaním: RAL (Channel Islands) Ltd, RAL Ltd, RAL Services Ltd, RAL Machines Ltd proti Commissioners of Customs & Excise, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts (spravodajca), N. Colneric, K. Schiemann a E. Juhász., generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 12. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Poskytovanie služieb spočívajúcich v umožnení verejnosti používať za odplatu hracie automaty umiestnené v herniach na území členského štátu musí byť považované za zábavné alebo podobné činnosti v zmysle článku 9 ods. 2 písm. c) prvej zarážky šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, takže miestom poskytovania týchto služieb je miesto, kde sa tieto služby fyzicky realizujú.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 7, 10.1.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-478/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný House of Lords): Celtec Ltd proti John Astley a iní ⁽¹⁾

(Smernica 77/187/EHS — Článok 3 ods. 1 — Zachovanie práv zamestnancov pri prevodoch podnikov — Práva a povinnosti prevádzateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu, ktorý existoval ku dňu prevodu — Pojem „deň prevodu“)

(2005/C 182/22)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-478/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím House of Lords (Spojené kráľovstvo) z 10. novembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 17. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Celtec Ltd a John Astley a iní, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Lenaerts (spravodajca), N. Colneric, E. Juhász a E. Levits, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Článok 3 ods. 1 smernice Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí závodov sa má vykladať v tom zmysle, že deň prevodu v zmysle tohto ustanovenia zodpovedá dňu, v ktorom bol uskutočnený prevod z prevádzateľa na nadobúdateľa ako zamestnávateľa zodpovedného za prevádzku prevádzanej jednotky. Je to presne určený okamih, ktorý nemôže byť preložený na iný deň podľa vôle prevádzateľa alebo nadobúdateľa.
- 2) Na uplatnenie tohto ustanovenia sú zmluvy a pracovnoprávne vzťahy, ktoré existujú ku dňu prevodu v zmysle uvedenom v bode 1 tohto výroku medzi prevádzateľom a zamestnancami zamestnanými v prevádzanom podniku, považované k tomuto dňu za prevedené z prevádzateľa na nadobúdateľa, nezávisle od toho, aké podmienky z tohto hľadiska dohodli účastníci prevodu.

(¹) Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-498/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný VAT and Duties Tribunal, London): Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise ⁽¹⁾

(Šiesta smernica o DPH — Článok 13 A ods. 1 písm. g) a h) — Plnenia oslobodené od dane — Služby úzko súvisiace so sociálnou pomocou a sociálnym zabezpečením — Služby úzko súvisiace s ochranou detí a mládeže — Služby poskytované inými orgánmi ako orgánmi riadenými verejným právom, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne — Súkromný subjekt sledujúci dosiahnutie zisku — Pojem charitatívny)

(2005/C 182/23)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-498/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím VAT and Duties Tribunal, London (Spojené kráľovstvo) z 10. júna 2003 a doručený Súdnemu dvoru 26. novembra 2003, ktorý súvisí s konaním: Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský a A. Ó Caoimh (spravodajca), generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Pojem „charitable“ uvedený v anglickej verzii článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, je samostatným pojmom práva Spoločenstva a je potrebné ho vykladať s prihliadnutím na všetky jazykové verzie smernice.
- 2) Pojem „organizácie, ktoré boli príslušným členským štátom uznané za charitatívne“ uvedený v článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice 77/388 nevyklučuje súkromné subjekty, ktoré sledujú vytváranie zisku.

3) Je vecou vnútroštátneho súdu, aby určil predovšetkým s prihliadnutím na zásady rovného zaobchádzania a daňovej neutrality a s prihliadnutím na obsah poskytovaných služieb, ako aj podmienky ich poskytovania, či uznanie súkromného subjektu, ktorý sleduje vytváranie zisku a ktorý z tohto dôvodu nemá postavenie „charity“ podľa vnútroštátneho práva, za charitatívnu organizáciu v zmysle článku 13 A ods. 1 písm. g) a h) šiestej smernice vybočujúcej z medzí voľnej úvahy, ktorú členským štátom na účely tohto uznania priznávajú tieto ustanovenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 21, 24.1.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-536/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Supremo Tribunal Administrativo): **António Jorge L^{da}** proti **Fazenda Pública** (¹)

(DPH — Článok 19 Šiestej smernice o DPH — Odpočet dane zaplatenej na vstupe — Činnosť v oblasti nehnuteľností — Tovary a služby používané tak pri plneniach podliehajúcich dani, ako aj pri plneniach oslobodených od dane — Odpočítateľná čiastka)

(2005/C 182/24)

(Jazyk konania: portugálčina)

Vo veci C-536/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo (Portugalsko) z 26. novembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 22. decembra 2003, ktorý súvisí s konaním: **António Jorge L^{da}** proti **Fazenda Pública**, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), J. Makarczyk, P. Kūris a G. Arestis, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Je v rozpore s článkom 19 smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia –, aby menovateľ vzorca pre výpočet odpočítateľnej čiastky zahrňoval hodnotu prebiehajúcich prác vykonávaných daňovníkom v rámci stavebnej činnosti, keď táto hodnota nezodpovedá dodávkam tovarov alebo poskytnutiam služieb, ktoré už boli vyko-

nané, alebo ktoré boli dôvodom vyúčtovania prác a/alebo vyhotovenia prijatia splátok.

(¹) Ú. v. EÚ C 47, 21.2.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

zo 7. júna 2005

vo veci C-543/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Oberlandesgericht Innsbruck): **Christine Dodl, Petra Oberhollenzer** proti **Tiroler Gebietskrankenkasse** (¹)

(Nariadenia (EHS) č. 1408/71 a 574/72 — Rodinné dávky — Príspevok na výchovu — Nárok na dávky podobnej povahy v štáte zamestnania a v štáte bydliska)

(2005/C 182/25)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-543/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Innsbruck (Rakúsko) zo 16. decembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 29. decembra 2003, ktorý súvisí s konaním: **Christine Dodl, Petra Oberhollenzer** proti **Tiroler Gebietskrankenkasse**, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans a A. Rosas, sudcovia C. Gulmann, J.-P. Puissochet, K. Schiemann (spravodajca), J. Makarczyk, P. Kūris, E. Juhász, U. Löhmus, E. Levits a A. Ó Caoimh, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: K. Sztranc, referentka, vyhlásil 7. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Určitá osoba má postavenie zamestnanca v zmysle nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva v znení zmien a aktualizácií vykonaných nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001 z 5. júna 2001, ak je poistená, hoci len pre prípad jednej nepredvídanej udalosti, z titulu povinného alebo voliteľného systému sociálneho zabezpečenia uvedeného v článku 1 písm. a) tohto nariadenia, a to nezávisle od existencie pracovného pomeru. Prináleží vnútroštátneho sudcovi, aby overil skutočnosti potrebné pre určenie toho, či žalobkyňa vo veci samej počas doby, na ktorú boli žiadané sporné príspevky, boli poistené v určitej časti rakúskeho systému sociálneho zabezpečenia, a či sa v dôsledku toho na nich vzťahuje pojem „zamestnanca“ v zmysle článku 1 písm. a) tohto nariadenia.

2) V prípade, keď tak právne predpisy štátu zamestnania, ako aj právne predpisy štátu bydliska zamestnanca priznávajú zamestnancovi nárok na rodinné dávky za toho istého člena jeho rodiny a pre to isté obdobie, členským štátom príslušným pre vyplácanie týchto dávok je na základe článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 v znení zmien a aktualizácií vykonaných nariadením Komisie (ES) č. 410/2002 z 27. februára 2002 v zásade štát zamestnania.

Ak však osoba starajúca sa o dieťa, najmä manžel alebo druh tohto zamestnanca vykonáva zárobkovú činnosť v členskom štáte bydliska, na základe článku 10 ods. 1 písm. b), i) nariadenia č. 574/72 musí rodinné dávky vyplácať tento členský štát bez ohľadu na to, kto je priamym poberateľom týchto dávok podľa právnych predpisov tohto štátu. V tomto prípade sa vyplácanie rodinných dávok členským štátom zamestnania pozastaví do výšky rodinných prídavkov poskytovaných podľa právnych predpisov členského štátu bydliska.

(¹) Ú. v. EÚ C 85, 3.4.2004

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-15/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesvergabeamt): **Koppensteiner GmbH proti Bundesimmobiliengesellschaft mbH** (¹)

(Verejné obstarávanie — Smernica 89/665/EHS — Postup preskúmania v rámci verejného obstarávania — Rozhodnutie o odvolaní vyhlásenia metódy verejného obstarávania po otvorení ponúk — Súdna kontrola — Rozsah pôsobnosti — Zásada účinnosti)

(2005/C 182/26)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-15/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Bundesvergabeamt (Rakúsko) z 12. januára 2004 a doručený Súdnemu dvoru 19. januára 2004, ktorý súvisí s konaním:

Koppensteiner GmbH proti Bundesimmobiliengesellschaft mbH, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia R. Silva de Lapuerta, C. Gulmann (spravodajca), P. Kūris a G. Arestis, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

Príslušný súd má povinnosť neuplatniť vnútroštátne predpisy, ktoré prekazujú dodržaniu povinnosti vyplývajúcej z článku 1 ods. 1 a článku 2 ods. 1 písm. b) smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác, v znení zmien a doplnení smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb.

(¹) Ú. v. EÚ C 85, 3.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-43/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Bundesfinanzhof): **Finanzamt Arnsberg proti Stadt Sundern** (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Článok 25 — Spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov — Nájom poľných revírov v rámci mestského lesného hospodárstva — Pojem „poskytovanie poľnohospodárskych služieb“)

(2005/C 182/27)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-43/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Bundesfinanzhof (Nemecko) z 27. novembra 2003 a doručený Súdnemu dvoru 4. februára 2004, ktorý súvisí s konaním: Finanzamt Arnsberg proti Stadt Sundern, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský a A. Ó Caoimh, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Článok 25 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, treba vykladať tak, že spoločná paušálna úprava pre poľnohospodárskych výrobcov sa uplatní výlučne na dodanie poľnohospodárskych výrobkov a poskytovanie poľnohospodárskych služieb, ktoré sú definované v odseku 2 tohto článku a že na iné plnenia uskutočňované poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou sa vzťahuje všeobecná úprava šiestej smernice.

2) Článok 25 ods. 2 piatu zarážku šiestej smernice v spojení s jej prílohou B treba vykladať tak, že nájom poľovných revírov poľnohospodárskym výrobcom s paušálnou sadzbou nie je poskytovaním poľnohospodárskych služieb v zmysle tejto smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 85, 3.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-68/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2001/81/ES — Látky znečisťujúce ovzdušie — Národný emisný strop)

(2005/C 182/28)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-68/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: G. Valero Jordana a M. Konstantinidis) proti Helénskej republike (splnomocnená zástupkyňa: N. Dafniou), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 13. februára 2004, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet (spravodajca), sudcovia A. La Pergola a A. Ó Caoimh, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho

parlamentu a Rady 2001/81/ES z 23. októbra 2001 o národných emisných stropoch pre určité látky znečisťujúce ovzdušie, si Helénska republika nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 15 ods. 1 tejto smernice.

2. Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-77/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Cour de Cassation): Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne a i. proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (¹)

(Bruselský dohovor — Návrh na výklad článku 6 bodu 2 a ustanovení oddielu 3 hlavy II — Právomoc vo veciach poistenia — Návrh týkajúci sa ručenia alebo na návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania medzi poisťiteľmi — Viacnásobné poistenie)

(2005/C 182/29)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-77/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa protokolu z 3. júna 1971 o výklade Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach Súdny dvorom podaný rozhodnutím Cour de cassation (Francúzsko) z 20. januára 2004 a doručený Súdnemu dvoru 17. februára 2004, ktorý súvisí s konaním: Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne a i. proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans), Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), M. Ilešič a E. Levits, generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: K. H. Sztranc, referentka, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Na návrh týkajúci sa ručenia medzi poisťiteľmi, ktorý je založený na viacnásobnom poistení sa nevzťahujú ustanovenia oddielu 3 hlavy II Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, v znení Dohovoru z 9. októbra 1978 o pristúpení Dánskeho kráľovstva, Írska a Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, Dohovoru z 25. októbra 1982 o pristúpení Helénskej republiky, Dohovoru z 26. mája 1989 o pristúpení Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a Dohovoru z 29. novembra 1996 o pristúpení Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva.
- 2) Článok 6 bod 2 uvedeného dohovoru je uplatniteľný na návrh týkajúci sa ručenia, ktorý je založený na viacnásobnom poistení, pokiaľ medzi hlavným návrhom a návrhom týkajúcim sa ručenia existuje súvislosť, ktorá umožňuje vyvodit' záver, že nedochádza k zneužívaniu.

(¹) Ú. v. EÚ C 85, 3.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 2. júna 2005

vo veci C-89/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Raad van State): **Mediakabel BV proti Commissariaat voor de Media** (¹)

(Smernica 89/552/EHS — Článok 1 písm. a) — Služby televízneho vysielania — Rozsah pôsobnosti — Smernica 98/34/ES — Článok 1 bod 2 — Služby informačnej spoločnosti — Rozsah pôsobnosti)

(2005/C 182/30)

(Jazyk konania: holandsčina)

Vo veci C-89/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Raad van State (Holandsko) z 18. februára 2004 a doručený Súdnemu dvoru 20. februára 2004, ktorý súvisí s konaním: **Mediakabel BV proti Commissariaat voor de Media**, Súdny dvor

(tretia komora), v zložení: predseda tretej komory A. Rosas, sudcovia A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (spravodajca), S. von Bahr a J. Malenovský, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: M. M. Ferreira, hlavná referentka, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Pojem „televízne vysielanie“ uvedený v článku 1 písm. a) smernice Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činnosti televízneho vysielania, v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES z 30. júna 1997, je definovaný týmto ustanovením samostatným spôsobom. Nie je definovaný negatívnym vymedzením k pojmu „služba informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov týkajúcich sa služieb informačnej spoločnosti, v znení smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, a nezahŕňa služby, ktoré nepatria pod tento naposledy menovaný pojem.

- 2) Služba patrí pod pojem „televízne vysielanie“ v zmysle článku 1 písm. a) smernice 89/552/EHS, v znení smernice 97/36, ak pozostáva z prvotného prenosu televíznych programov, ktoré sú určené na príjem verejnosťou, teda neurčitému počtu potenciálnych televíznych divákov, ktorým je súčasne prenášaný ten istý obraz. Technika prenosu obrazu pri tomto posúdení nie je určujúcim prvkom.

- 3) Služba, akou je služba „Filmtime“, ktorá pozostáva z vysielania filmov určených pre televíznych divákov a ktorá nie je poskytovaná na základe individuálnej požiadavky príjemcu služby, je službou televízneho vysielania v zmysle článku 1 písm. a) smernice 89/552, v znení smernice 97/36. Pohľad poskytovateľa služby musí byť pri skúmaní pojmu „služba televízneho vysielania“ uprednostnený. Naopak, situácia služieb konkurujúcich predmetnej službe nemusí byť zohľadnená.

- 4) Podmienky, za ktorých poskytovateľ služby, akou je služba „Filmtime“, plní povinnosť uvedenú v článku 4 ods. 1 smernice 89/552, v znení smernice 97/36, vyhraďit' väčšinový podiel svojho vysielacieho času pre vysielanie európskych diel, nemajú vplyv na zaradenie tejto služby medzi služby televízneho vysielania.

(¹) Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-249/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Cour de travail de Liège, section de Neufchâteau): José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) ⁽¹⁾

(Články 48 a 52 Zmluvy ES (zmenené, teraz články 39 ES a 43 ES) — Nariadenie (EHS) č. 1408/71 — Samostatne zárobkovo činné osoby vykonávajúce zárobkovú činnosť na území dvoch členských štátov a majúce pobyt v jednom z nich — Vymáhanie zmiernovacieho poistného — Základ výpočtu)

(2005/C 182/31)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci C-249/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Cour de travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgicko) z 9. júna 2004 a doručený Súdnemu dvoru 11. júna 2004, ktorý súvisí s konaním: José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI), Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedkyňa piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia P. Kūris a J. Klučka (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Podľa článku 13 a nasl. nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, v znení nariadenia Rady (EHS) č. 2001/83 z 2. júna 1983, sa poistné, ako je zmiernovacie poistné podľa kráľovského nariadenia č. 289 z 31 marca 1984, má stanoviť so zohľadnením príjmov, ktoré pochádzajú zo zárobkovej činnosti na území iného členského štátu, ako je členský štát, ktorého sociálno-právne predpisy sa uplatňujú, aj keď samostatne zárobkovo činná osoba nemá na základe tejto platby poistného nárok na žiadnu sociálnu alebo inú dávku z tohto štátu.

2) Článok 52 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 43 ES) nebráni tomu, aby samostatne zárobkovo činným osobám, ktoré vykonávajú samostatnú zárobkovú činnosť na území dvoch členských štátov, bola uložená povinnosť platiť sociálne poistné, ako je zmie-

rňovacie poistné povinné v štáte pobytu, vypočítané tak, že sa do základu započítajú príjmy dosiahnuté v inom členskom štáte.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-287/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Švédskemu kráľovstvu ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členského štátu — Smernica 93/104/ES — Organizácia pracovného času — Neprebratie smernice v stanovenej lehote)

(2005/C 182/32)

(Jazyk konania: švédčina)

Vo veci C-287/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnené zástupkyne: L. Ström van Lier a N. Yerrell) proti Švédskemu kráľovstvu (splnomocnený zástupca: A. Kruse), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 5. júla 2004, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet (spravodajca), sudcovia U. Löhmus a A. Ó Caoimh, generálny advokát: L. M. Poirares Maduro, tajomník: R. Grass, vyhlásil 26. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Švédske kráľovstvo tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 93/104/ES z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času, nesplnilo si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.

2. Švédske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 228, 11.9.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

(piata komora)

z 2. júna 2005

z 28. februára 2005

vo veci C-454/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti
Luxemburskému veľkovoľvodstvu ⁽¹⁾

vo veci C-260/02 P: Michael Becker proti Európskemu
dvoru audítorov ⁽¹⁾

*(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica
2001/55/ES — Dočasná ochrana v prípade hromadného
prílevu vysídlených osôb — Nепrebratie smernice v stanovenej
lehote)*

*(Odvolanie — Úradníci — Invalidný dôchodok — Návrh na
začatie konania o invalidite počas obdobia dovolenky
z osobných dôvodov — Odvolanie sčasti zjavne neprípustné
a sčasti zjavne nedôvodné)*

(2005/C 182/33)

(2005/C 182/34)

(Jazyk konania: francúzština)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-454/04, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnené zástupkyne: C. O'Reilly a A.-M. Rouchaud-Joët) proti Luxemburskému veľkovoľvodstvu (splnomocnený zástupca: S. Schreiner), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 28. októbra 2004, Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet (spravodajca), sudcovia A. La Pergola a A. Ó Caoimh, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil 2. júna 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Luxemburské veľkovoľvodstvo si tým, že neprijalo zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2001/55/ES z 20. júla 2001 o minimálnych štandardoch na poskytovanie dočasnej ochrany v prípade hromadného prílevu vysídlených osôb a o opatreniach na podporu rovnováhy úsilia medzi členskými štátmi pri prijímaní takýchto osôb a znášaní z toho vyplývajúcich dôsledkov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedenej smernice.

2. Luxemburské veľkovoľvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.

Vo veci C-260/02 P, ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 49 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podal 15. júla 2002 Michael Becker, úradník Európskeho dvora audítorov, bydliskom v Luxemburgu, (Luxembursko), (v zastúpení: E. Fricke, advokát), ďalší účastník konania: Európsky dvor audítorov (splnomocnení zástupcovia: pôvodne P. Giusta a B. Schäfer, neskôr J.-M. Stenier a M. Bavendamm), Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedkyňa piatej komory R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia R. Schintgen a J. Makarczyk, generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vydal 28. februára 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Odvolanie sa zamietá.

2. M. Becker sa zaväzuje na náhradu trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 314, 18.12.2004.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 202, 24.8.2002.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 26. mája 2005

vo veci C-297/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof): Sozialhilfeverband Rohrbach proti Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund ⁽¹⁾

(Článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Smernica 2001/23/ES — Prevod podnikov — Možnosť odvolávať sa na smernicu voči jednotlivcovi — Námietka zamestnanca voči prevodu jeho zmluvy na nadobúdateľa)

(2005/C 182/35)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-297/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Rakúsko) rozhodnutím zo 4. júna 2003 a doručeným Súdnemu dvoru 10. júla 2003, ktorý súvisí s konaním: Sozialhilfeverband Rohrbach proti Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia N. Colneric (spravodajkyňa) a J. N. Cunha Rodrigues, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vydal 26. mája 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

- 1) Súkromnoprávna spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej jediný spoločník je verejnoprávne združenie obcí pre sociálnu pomoc, patrí medzi zariadenia, proti ktorým je možné uplatniť článok 3 ods. 1 a článok 1 ods. 1 písm. c) prvé vetu smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov.
- 2) Štátna inštitúcia, ktorá prevádza svoj podnik, sa nemôže odvolávať na článok 3 ods. 1 a článok 1 ods. 1 písm. c) smernice 2001/23 voči zamestnancovi s cieľom uložiť mu povinnosť pokračovať v jeho pracovnom pomere s nadobúdateľom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 226, 20.9.2003.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 15. marca 2005

vo veci C-553/03 P: Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters proti Komisii Európskych spoločenstiev, Helénskej republike ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Žaloba o neplatnosť — Článok 119 rokovacieho poriadku)

(2005/C 182/36)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci C-553/03 P, ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podal 30. decembra 2003 Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters, (v zastúpení: K. Adamantopoulos a J. Gutiérrez Gisbert, advokáti), ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: N. Khan), Helénska republika, (splnomocnení zástupcovia: V. Kontolaimos a I. Chalkias), Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca) a E. Juhász, generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vydal 15. marca 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters okrem vlastných trov konania znáša trovy konania, ktoré vznikli Komisii Európskych spoločenstiev v tomto stupni.
3. Helénska republika znáša vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 59, 6.3.2004.

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

podali žalobu alebo rovnocenný opravný prostriedok pred týmto dátumom.

(štvrtá komora)

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

z 26. apríla 2005

vo veci C-149/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte suprema di cassazione): Ugo Fava proti Comune di Carrara (¹)

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

zo 7. apríla 2005

(Poplatok vybraný za vývoz mramoru získaného na území obce za hranice obce — Článok 92 ods. 1 a článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Čiastočná neprípustnosť — Otázka zhodná s otázkou, o ktorej už Súdny dvor rozhodol)

vo veci C-160/04 P: Gustaaf Van Dyck proti Komisii Európskych spoločenstiev (¹)

(2005/C 182/37)

(Odvolanie — Úradníci — Zoznamy povýšenia — Akt spôsobujúci ujmu — Prípravné akty)

(Jazyk konania: taliančina)

(2005/C 182/38)

(Jazyk konania: holandsčina)

Vo veci C-149/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý podal Corte suprema di cassazione (Taliansko) rozhodnutím z 27. októbra 2003 a doručeným Súdnemu dvoru 23. marca 2004, vo vzťahu ku konaniu medzi Ugo Fava (správca konkurznej podstaty IMEG Srl) a Comune di Carrara, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia N. Colneric a J. N. Cunha Rodrigues, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: R. Grass, vydal 26. apríla 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

Vo veci C-160/04 P, ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, ktoré podal 19. marca 2004 Gustaaf Van Dyck, úradník Komisie Európskych spoločenstiev, bydliskom vo Wuustwezel (Belgicko), (advokát: A. Bywater, za právnej pomoci W. Mertens), ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: F. Clutche-Duvieusart a A. Weimar), Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet, sudcovia A. Ó Caoimh a U. Løhmus (spravodajca), generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vydal 7. apríla 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1) Návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný v rozsahu, v akom sa týka výkladu článkov 81 ES, 85 ES a 86 ES.

1. Odvolanie sa zamietá.

2) Poplatok proporcionálny k hmotnosti tovaru, ktorý je vybraný len v jednej obci členského štátu a ktorý sa týka jednej kategórie tovarov za ich vývoz za hranice územia obce, predstavuje napriek skutočnosti, že sa týka aj tovarov, ktorých konečné určenie je v rámci dotknutého členského štátu, poplatok s rovnakým účinkom ako clo na vývoz v zmysle článku 23 ES.

2. G. Van Dyck sa zaväzuje na náhradu trov konania.

3) Nie je možné odvolávať sa na článok 23 ES na účely odôvodnenia žiadostí na vrátenie súm, ktoré boli vybraté pred 16. júlom 1992 ako mramorový poplatok; toto neplatí pre žiadateľov, ktorí

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2004.

Uznesenie Súdneho dvora

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

(štvrtá komora)

z 10. marca 2005

z 22. februára 2005

vo veci C-178/04 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesverwaltungsgericht): Franz Marhold proti Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾

vo veci C-480/04: trestné konanie proti Antonello D'Antonio ⁽¹⁾

(Konanie o prejudiciálnej otázke — Nepripustnosť)

(2005/C 182/40)

(Jazyk konania: taliančina)

(Článok 104 ods. 3 rokovacieho poriadku — Pracovníci — Úradníci pracujúci pre zamestnávateľov vnútroštátneho verejného sektoru — Univerzitný profesor — Priznanie špeciálnej ročnej odmeny)

(2005/C 182/39)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-480/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný Tribunale di Viterbo (Taliansko), rozhodnutím z 2. novembra 2004 a doručeným Súdnemu dvoru 17. novembra 2004, v trestnom konaní proti Antonello D'Antonio, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia N. Colneric a K. Schiemann (spravodajca), generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vydal 22. februára 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Tribunale di Viterbo rozhodnutím z 2. novembra 2004 je zjavne neprípustný.

(¹) Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005.

Vo veci C-178/04, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht z 28. januára 2004 a doručený Súdnemu dvoru 15. apríla 2004, ktorý súvisí s konaním: Franz Marhold proti Land Baden-Württemberg, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits (spravodajca), generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: R. Grass, vydal 10. marca 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

S článkom 39 ES je v rozpore vnútroštátne právna úprava, ktorá odmieta priznať nárok na osobitnú špeciálnu odmenu úradníkov, ktorý skončil služobný pomer pred 31. marcom nasledujúceho roku, aby vykonával funkciu vo verejnej službe iného členského štátu, pričom priznáva takúto odmenu, ak nové zamestnanie úradníka patrí do vnútroštátnej verejnej služby.

(¹) Ú. v. EÚ C 156, 12. 6.2004.

Žaloba podaná 18. marca 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike

(Vec C-128/05)

(2005/C 182/41)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Dr. Dimitris Triantafyllou, splnomocnený zástupca, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 18. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Rakúskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

— vyslovil, že Rakúska republika si tým, že osobám podliehajúcim dani, ktoré v Rakúsku nie sú usadené, ale vykonávajú tam prepravu osôb, povoľuje, aby nepodávali daňové priznanie a neplatili čistú čiastku dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ich ročný obrat dosiahnutý v Rakúsku nepresahuje 22 000 eur, pričom v tomto prípade vychádza z toho, že čiastka splatnej dane z pridanej hodnoty sa rovná čiastke odpočítateľnej dane z pridanej hodnoty, a uplatnenie zjednodušeného postupu podmieňuje tým, že rakúska daň z pridanej hodnoty sa nevykazuje na faktúrach alebo na iných dokumentoch, ktoré slúžia ako faktúry, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2, 6, 9 ods. 2 písm. b), 17, 18 a 22 ods. 3 až 5 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (!),

— zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Pre cezhraničnú prepravu osôb vykonávanú osobami podliehajúcimi dani usadenými v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách, platí v Rakúsku od 1. apríla 2002 zjednodušený postup. Takéto osoby podliehajúce dani nie sú povinné podávať daňové priznanie a platiť čistú čiastku dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ich ročný obrat dosiahnutý v Rakúsku nepresahuje 22 000 eur. Táto právna úprava vychádza z toho, že v tomto prípade čiastka splatnej dane z pridanej hodnoty zodpovedá odpočítateľnej dani z pridanej hodnoty. Zároveň osoby podliehajúce dani, ktoré si uplatnia tento zjednodušený postup, nesmú na ich faktúrach alebo na iných dokumentoch, ktoré slúžia ako faktúry, vykazovať rakúsku daň z pridanej hodnoty.

Táto právna úprava nie je v súlade so šiestou smernicou Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 („šiesta smernica o DPH“) a s rozhodnutím Rady 2001/242/ES z 19. mája 2001.

Komisia uvádza, že uvedená smernica síce obsahuje možnosť paušálneho postupu pre malé podniky, avšak pojem „malý podnik“, ktorý používa rakúska právna úprava, t. j. obrat dosiahnutý v Rakúsku nepresahujúci 22.000 eur, nezodpovedá pojmu „malý podnik“ podľa práva Spoločenstva, ktorý sa má vykladať jednotne. Ďalej nie je preukázané, že rakúsky paušálny postup nevedie ku zníženiu dane presahujúcemu zjednodušeniu, ktorého povolenie sleduje článok 24 ods. 1 uvedenej smernice. Oslobodenie od ostatných účtovných povinností, povinnosti podať daňové priznanie a viesť záznamy navyše predstavuje formálny aspekt nadmerného zjednodušenia.

Komisia tvrdí, že spornú rakúsku právnu úpravu nemožno akceptovať ani na základe uvedeného rozhodnutia Rady. Aj keď toto rozhodnutie Rakúsku republiku splnomocnilo, aby od 1.

januára 2001 do 31. decembra 2005 zdanila cezhraničnú prepravu osôb, ktorú vykonávajú osoby podliehajúce dani usadené v iných štátoch ako v Rakúsku prostredníctvom vozidiel, ktoré nie sú prihlásené v Rakúsku, odchylné od článku 11 uvedenej smernice, táto výnimka je však viazaná výlučne na podmienku, že úsek cesty prejdený v Rakúsku musí byť zdanený na základe priemerného základu dane na osobu a na kilometer.

(!) Ú. v. ES 1977 L 145, s. 1

Žaloba podaná 22. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Írsku

(Vec C-183/05)

(2005/C 182/42)

(Jazyk konania: angličtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Michel Van Beek, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci Matthieu Wemaëre, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 22. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Írsku.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že Írsko tým, že obmedzilo prevzatie ustanovení článku 12 ods. 2 a článku 13 ods. 1 písm. b) smernice 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (!) na tie druhy uvedené v prílohe IV tejto smernice, ktoré sa vyskytujú v Írsku, si Írsko nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedeného článku 12 ods. 2 a článku 13 ods. 1 písm. b) tejto smernice a zo Zmluvy,

— určil, že Írsko si tým, že neprijalo všetky konkrétne opatrenia potrebné na účinné zavedenie systému prísnej ochrany vyžadovaného článkom 12 ods. 1 smernice 92/43/EHS, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedeného článku 12 ods. 1 tejto smernice a zo Zmluvy,

— určil, že Írsko si tým, že v írskej právnej úprave ponechalo ustanovenia nezlučiteľné s ustanoveniami článku 12 ods. 1 a článku 16 smernice 92/43/EHS, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedeného článku 12 ods. 1 a článku 16 tejto smernice a zo Zmluvy,

— zaviazal Írsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza, že Írsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice 92/43/EHS z týchto dôvodov:

- prevzatie článku 12 ods. 2 smernice 92/43/EHS (smernice o biotopoch) do írskoho právneho poriadku je neúplné, pretože zakazuje držanie, prepravu a predaj alebo výmenu a ponúkajú na predaj alebo výmenu druhov uvedených v prílohe IV písm. a) tejto smernice len ohľadne tých druhov živočíchov, ktoré sa vyskytujú v Írsku,
- prevzatie článku 12 ods. 1 tejto smernice v Írsku je neúplné, keďže Írsko neprijalo všetky konkrétne opatrenia potrebné na účinné zavedenie systému prísnej ochrany pre druhy živočíchov uvedených v prílohe IV písm. a) nachádzajúcich sa v Írsku,
- prevzatie článku 12 ods. 1 a článku 16 tejto smernice je nesprávne, pretože existuje súbežný režim výnimiek, ktorý je nezlučiteľný s účelom a podmienkami použitia článku 16 a ktorý vedie k porušeniu povinnosti, vyplývajúcej z článku 12 ods. 1, vytvoriť a zachovávať systém prísnej ochrany živočíšnych druhov uvedených v prílohe IV písm. a) tejto smernice, Írskom.

(¹) Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7.

Žaloba podaná 26. apríla 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-185/05)

(2005/C 182/43)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: B. Schima a F. Amato, členovia právneho servisu Komisie, podala 26. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) Určil, že:

Talianska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 9 ods. 4, článku 17 ods. 1 a článku 18 ods. 1 prvej, druhej a tretej odseky smernice 96/82 (¹) tým, že

ponechala v účinnosti právnu normu, ako tú, ktorá je obsiahnutá v článku 9 ods. 3 a 4 legislatívneho dekrétu č. 344 z 1999, podľa ktorej prevádzkovateľ podniku v ktorom sa nachádzajú nebezpečné látky môže začať činnosť bez toho, že úrad, ktorý sa má vysloviť o hlásení, výslovne oznámil prevádzkovateľovi vlastné závery, ktoré sa týkajú skúmania hlásenia,

ponechala v účinnosti právnu normu, ako tú, ktorá je obsiahnutá v článku 21 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 344 z 1999 podľa ktorej príslušný úrad nie je povinný zakázať začiatok činnosti v prípade, že opatrenie, ktoré prevádzkovateľ má v úmysle prijať s cieľom predísť alebo znížiť vyplývajúce závažné nehody, sú zjavne neprimerané,

neprijala záväznú právnu normu, ktorá by ustanovovala preverovania schvaľujúce systematické a plánované skúmanie technických, organizačných a riadiacich systémov uplatňovaných v predmetnom podniku s cieľom zaručiť, aby prevádzkovateľ mohol preukázať prijatie primeraných opatrení, berúc do úvahy vykonané činnosti v podniku s cieľom predísť akýmkoľvek závažným nehodám a zaručiť to, aby prevádzkovateľ mohol preukázať, že podnik disponuje dostatočnými prostriedkami na obmedzenie závažných nehôd ako na mieste tak aj mimo miesta,

neprijala právnu normu, ktorá by určovala, že preverovania zaručujúce to, že dátumy a informácie obsiahnuté v hlásení alebo v inom predložennom dokumente popisujú vierohodnú situáciu podniku,

- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernica Rady 96/ 82/ES z 9. decembra 1996 o kontrole nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok určuje, že prevádzkovateľ podniku, v ktorom sa nachádzajú nebezpečné látky, je povinný zaslať príslušnému úradu hlásenie. Talianska republika prebrala smernicu na základe legislatívneho dekrétu č. 334 zo 17. augusta 1999.

Predovšetkým Komisia tvrdí, že v zmysle článku 9 ods. 4 smernice prevádzkovateľ nemôže začať činnosť bez výslovného súhlasu príslušného úradu.

Avšak legislatívny dekrét umožňuje prevádzkovateľovi začať činnosť bez toho, že by príslušný úrad výslovne oznámil vlastné závery týkajúce sa skúmania hlásenia.

Ako vyplýva z článku 17 ods. 1 smernice príslušný úrad je povinný zakázať činnosť bez ohľadu na opatrenie, ktoré má v úmysle prevádzkovateľ prijať s cieľom predísť alebo znížiť vyplývajúce závažné nehody, a ktoré sú zjavne neprimerané.

Zdá sa však, že legislatívny dekrét zbavuje príslušný úrad takejto povinnosti.

Nakoniec v zmysle článku 18 ods. 1 smernice členské štáty majú povinnosť prijať záväznú právnu normu, ktorá stanovuje preverovania schvaľujúce systematické a plánované skúmanie technických, organizačných a riadiacich systémov uplatňovaných v predmetnom podniku, s cieľom zaručiť to, aby prevádzkovateľ mohol preukázať prijatie primeraných opatrení, berúc do úvahy vykonané činnosti v podniku, s cieľom predísť akýmkoľvek závažným nehodám a zaručiť to, aby prevádzkovateľ mohol preukázať, že podnik disponuje dostatočnými prostriedkami na obmedzenie závažných nehôd ako na mieste tak aj mimo miesta. Okrem toho v zmysle článku 18 ods. 1 smernice členské štáty musia prijať právnu normu, ktorá stanovuje, že preverovania zaručujú, že dátumy a informácie obsiahnuté v hlásení alebo v inom predložennom dokumente opisujú vierohodne situáciu podniku.

Legislatívny dekrét však neobsahuje takéto ustanovenia, ale sa obmedzuje na odkaz na neskorší vykonávací dekrét, ktorý dodnes nebol prijatý.

Vo svetle predchádzajúcich tvrdení je preto Komisia toho názoru, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 9 ods. 4, článku 17 ods. 1 a článku 18 ods. 1 prvej, druhej a tretej zarážky smernice.

(¹) Ú. v. ES L 10, 14.1.1997, s. 13.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Centrale Raad van Beroep z 22. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: K. Tas-Hagen a R.A. Tas proti Raadskamer WUBO van Pensioen- en Uitkeringsraad

(Vec C-192/05)

(2005/C 182/44)

(Jazyk konania: holandsčina)

Centrale Raad van Beroep podal uznesením z 22. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie

prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: K. Tas-Hagen a R.A. Tas proti Raadskamer WUBO van Pensioen- en Uitkeringsraad a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 29. apríla 2005.

Centrale Raad van Beroep žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Bráni právo Spoločenstva, najmä článok 18 ES vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej je za okolností, aké sú dané v konaní vo veci samej, schválenie plnenia pre civilné vojnové obeť zamietnuté iba z toho dôvodu, že postihnutý, ktorý je štátny príslušník dotknutého členského štátu, nemal v čase podania žiadosti bydlisko na území tohto členského štátu, ale na území iného členského štátu?

Žaloba podaná 2. mája 2005 Komisiou Európskych spoločností proti Talianskej republike

(Vec C-194/05)

(2005/C 182/45)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: M. Konstantinidis, člen právneho servisu Komisie a G. Bambara, z foro de Milano, podala 2. mája 2005 na Súdny dvor Európskych spoločností žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú na základe článku 1 (a) smernice 75/442/EHS (¹) v znení smernice 91/156/ES (²), tým, že článok 10 zákona č. 93 z 2001 a článok 1 ods. 17 a 19 zákona č. 443 z 2001 vylúčil pôdy a kamennú suť pochádzajúce z hĺbenia, ktoré sú určené na účinné opätovné využitie pre zasypanie, naplnenie, vyvýšenie a rozdrvenie, s vylúčením materiálov pochádzajúcich zo znečistených miest a miest určených na melioráciu s koncentraciami znečisťujúcich látok vyššími ako sú stabilné prijateľné hranice stanovené účinnými normami, z oblasti uplatňovania vnútroštátnej právnej úpravy o odpadoch
- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európska Komisia uvádza, že Talianska republika keďže vylúčila pôdy a kamennú suť pochádzajúce z hĺbenia a ktoré sú určené na účinné opätovné využitie pre zasypanie, naplnenie, vyvýšenie a rozdrvenie z oblasti uplatňovania vnútroštátnej právnej úpravy o odpadoch, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú na základe článku 1 (a) smernice 75/442/EHS v znení smernice 91/156/ES.

(¹) Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 39.

(²) Ú. v. ES L 78, 26.3.1991, s. 32.

Žaloba podaná 2. mája 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-195/05)

(2005/C 182/46)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Konstantinidis, člen právneho servisu Komisie, a G. Bambara, z foro di Milano, podala 2. mája 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú na základe článku 1 (a) smernice 75/442/EHS (¹) v znení smernice 91/156/ES (²), keďže prijala účinné usmernenia platné na celom vnútroštátnom území, prejavujúce sa obzvlášť prostredníctvom metodického usmernenia Ministerstva životného prostredia z 28. júna 1998 a metodického usmernenia Ministerstva zdravotníctva z 22. júla 2002, také, ktoré vylučujú zo sféry pôsobnosti oblasti odpadov vyradené potravinárske výrobky, ktoré majú svoj pôvod v poľnohospodárskom a potravinárskom priemysle a ktoré sú určené pre výrobu krmív; keďže prostredníctvom článku 23 zákona č. 179 z 31. júla 2002 vylúčila z oblasti pôsobnosti právnej úpravy upravujúcej

odpady zostatky pochádzajúce z príprav v kuchyni akéhokoľvek druhu, pevných, varených a surových potravín, ktoré nevstupujú do dodávateľského distribučného reťazca a ktoré sú určené na stavbu útulkov pre choré zvieratá.

- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európska Komisia tvrdí, že Talianska republika prijala účinné usmernenia platné na celom vnútroštátnom území také, ktoré vylučujú zo sféry pôsobnosti oblasti odpadov vyradené potravinárske výrobky, ktoré majú svoj pôvod v poľnohospodárskom a potravinárskom priemysle a ktoré sú určené pre výrobu krmív a vylúčila z oblasti pôsobnosti právnej úpravy upravujúcej odpady zostatky pochádzajúce z príprav v kuchyni akéhokoľvek druhu, pevných, varených a surových potravín, ktoré nevstupujú do dodávateľského distribučného reťazca a ktoré sú určené na stavbu útulkov pre choré zvieratá a tým si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú na základe článku 1 (a) smernice 75/442/EHS v znení smernice 91/156/ES.

(¹) Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 39.

(²) Ú. v. ES L 78, 26.3.1991, s. 32.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Finanzgericht München zo 17. februára 2005, ktorý súvisí s konaním: Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Vec C-196/05)

(2005/C 182/47)

(Jazyk konania: nemčina)

Finanzgericht München podal uznesením zo 17. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 4. mája 2005.

Finanzgericht München žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je potrebné vykladať kombinovanú nomenklatúru (KN) v znení prílohy I nariadenia Komisie (ES) č. 1789/2003⁽¹⁾ z 11. septembra 2003, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I k nariadeniu Rady (EHS) č. 2658/87⁽²⁾ z 23. júla 1987 o tarifnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (SCS) tak, že do podpoložky 0406 10 je zaradený pizzový syr (mozzarella), ktorý bol po vyrobení uložený na jeden až dva týždne pri teplote 2 až 4 °C?
2. Je možné pri neexistencii právnej úpravy Spoločenstva uskutočniť skúmanie, či ide o čerstvý syr v zmysle podpoložky 0406 10 KN, na základe metódy zmyslového posudzovania potravín?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 281, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 256, s. 1.

Žaloba podaná 4. mája 2005 Komisiou Európskych spoločstiev proti Talianskej republike

(Vec C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločstiev, v zastúpení: W. Wils a L. Pignataro splnomocnení zástupcovia, podala 4. mája 2005 na Súdny dvor Európskych spoločstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Talianska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 1 a článku 5 smernice 92/100/EHS z 19. novembra 1992⁽¹⁾, keďže všetky kategórie inštitúcií, ktoré sú otvorené verejnosti v zmysle smernice, sú zbavené práva na verejné vypožičiavanie;
- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza, že článok 69 prvý odsek písm. b) zákona č. 633/41 zbavujúci súhrnne štátne knižnice a diskotéky práva na vypožičiavanie, ustanovuje, že plnenie nie je predmetom

žiadneho schválenia, ani odmena plynúca aspoň 18 mesiacov od prvého úkonu distribúcie, alebo aspoň 24 mesiacov od uskutočnenia vyššie uvedenej činnosti, ak sa nevykonalo právo na distribúciu.

Komisia tvrdí, že článok zákona č. 633/41, ktorý zbavuje súhrnne štátne knižnice a diskotéky platenia odmeny, porušuje súčasne ustanovenie článku 5 druhý odsek a článku 5 tretí odsek smernice 92/100/EHS. Nedodržiavajúc podmienky viažuce sa na pripustenie odchýlenia sa od výlučného práva na vypožičiavanie zo strany verejných inštitúcií, uvedené ustanovenie je taktiež porušením článku 1 tej istej smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 346, 27.11.1992, s. 61.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom cour d'appel de Bruxelles z 28. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: Európske spoločstvo proti Belgicku

(Vec C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Jazyk konania: francúzština)

Cour d'appel de Bruxelles podal rozsudkom z 28. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Európske spoločstvo proti Belgicku a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 9. mája 2005.

Cour d'appel de Bruxelles žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Má byť článok 3 pododsek 2 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločstiev, ktorý ustanovuje, že vlády členských štátov prijímú, vo všetkých prípadoch, ktoré to pripúšťajú, vhodné opatrenia k navráteniu alebo náhrade čiastok nepriamych daní a poplatkov z predaja vykladaný v tom zmysle, že do svojej oblasti uplatnenia zahŕňa aj pomerný poplatok vybraný v súvislosti s rozsudkami súdov, ktorými sa rozhodlo vo všetkých veciach týkajúcich sa uloženia povinnosti úhrady alebo vyporiadania súm alebo cenných papierov?

2. Má byť článok 3 pododsek 3 Protokolu o výsadách a imunitách Európskych spoločenstiev, ktorý ustanovuje, že vyňatie sa nevzťahuje na úhrady za verejnoprospešné služby vykladaný v tom zmysle, že daň uložená na konci konania účastníkovi, ktorý nebol úspešný a je zaviazaný na úhradu určitej sumy, zodpovedá úhrade za verejnoprospešné služby?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division z 18. marca 2005, ktorý súvisí s konaním: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue

(Vec C-201/05)

(2005/C 182/50)

(Jazyk konania: angličtina)

High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division podal uznesením z 18. marca 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation proti Commissioners of Inland Revenue a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 6. mája 2005.

High Court of Justice (England and Wales) Chancery Division žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Je v rozpore s článkom 43 alebo 56 Zmluvy ES, aby členský štát ponechal účinnými a uplatňoval opatrenia, ktoré:

- i) oslobodzujú od dane z príjmov právnických osôb dividendy nadobudnuté spoločnosťou usadenou na území tohto členského štátu („usadená spoločnosť“) od iných usadených spoločností; ale ktoré
- ii) ustanovujú, že dani z príjmov právnických osôb podliehajú dividendy nadobudnuté usadenou spoločnosťou od spoločnosti, ktorá je usadená na území iného členského štátu, a najmä spoločnosti ňou kontrolovanej, usadenej v inom členskom štáte a podliehajúcej v tomto inom členskom štáte nižšiemu zdaneniu („kontrolovaná spoločnosť“), po poskytnutí oslobodenia na účely zamedzenia dvojitého zdanenia od akejkoľvek zrážkovej dane z dividendy a od základnej dane zaplatenej kontrolovanou spoločnosťou z jej ziskov?

2. Bránia články 43, 49 alebo 56 Zmluvy ES takej vnútroštátnej daňovej právnej úprave, ktorá je predmetom vnútroštátneho sporu, podľa ktorej pred 1. júlom 1997:

- i) určité dividendy nadobudnuté poisťovňou usadenou na území členského štátu od spoločnosti usadenej na území iného členského štátu („spoločnosť usadená na území iného členského štátu“) podliehali dani z príjmov právnických osôb; ale
- ii) usadenej poisťovni bolo dovolené zvoliť si, že príslušné dividendy nadobudnuté od spoločnosti usadenej v rovnakom členskom štáte nebudú podliehať dani z príjmov právnických osôb, s takým následkom, že spoločnosť, ktorá urobila voľbu, nemohla uplatniť daňový odpočet, na ktorý by inak mala nárok?

3. Bránia články 43, 49 alebo 56 Zmluvy ES takej vnútroštátnej daňovej právnej úprave v členskom štáte, ktorá je predmetom vnútroštátneho sporu, ktorá:

- a) za určitých okolností stanovuje uloženie poplatku k zdaneniu usadenej spoločnosti s ohľadom na zisky kontrolovanej spoločnosti, ktorá je spoločnosťou usadenou na území iného členského štátu, ako je definované v otázke 1 ii) vyššie; a
- b) vyžaduje splnenie určitých požiadaviek v prípade, keď usadená spoločnosť nepožaduje alebo nemôže požadovať žiadne oslobodenie a hradí daň vzťahujúcu sa na zisky tejto kontrolovanej spoločnosti; a
- c) vyžaduje ďalšie splnenie požiadaviek v prípade, keď sa usadená spoločnosť usiluje o oslobodenie od tejto dane?

4. Odlišovala by sa odpoveď na otázky 1, 2 a 3, ak by kontrolovaná spoločnosť (v otázkach 1 a 3) alebo spoločnosť usadená na území iného členského štátu (v otázke 2) mala sídlo v tretej krajine?

5. V prípade, ak by pred 31. decembrom 1993 členský štát prijal opatrenia uvedené v otázkach 1, 2 a 3 a po tomto dátume zmenil tieto opatrenia spôsobom opísaným v časti C tejto prílohy, a ak tieto zmenené opatrenia tvoria obmedzenia zakázané článkom 56 Zmluvy ES, sú tieto obmedzenia na prijatie obmedzeniami, ktoré 31. decembra 1993 neexistovali na účely článku 57 ES?

6. V prípade, že ktorékoľvek z opatrení uvedených v otázkach 1, 2 a 3 sú v rozpore s ustanoveniami Spoločenstva, na ktoré odkazovali, potom za okolností, keď usadená spoločnosť a/alebo kontrolovaná spoločnosť uplatní ktorýkoľvek z nasledujúcich nárokov:

- i) nárok na vrátenie dane z príjmov právnických osôb (alebo nárok na náhradu škody, ktorá vznikla stratou možnosti použiť peňažné prostriedky zaplatené ako daň z príjmov právnických osôb) neoprávnene vyrubenú usadenej spoločnosti za okolností uvedených v otázkach 1, 2 alebo 3 vyššie;
- ii) nárok na odškodnenie a/alebo náhradu týkajúcu sa strát, oslobodenia a výdavkov, ktoré boli použité usadenou spoločnosťou (alebo prenechané usadenej spoločnosti inými spoločnosťami v rovnakej skupine usadenými v rovnakom členskom štáte) na odstránenie alebo zníženie daňových poplatkov, ktoré vznikli na základe opatrení, na ktoré sa odkazuje v otázkach 1, 2 a 3 vyššie, kde by takéto straty, oslobodenia a výdavky mohli byť k dispozícii pre náhradné použitie alebo by mohli byť prevedené;
- iii) nárok na náhradu nákladov, strát, výdavkov a záväzkov, ktoré vznikli v dôsledku dodržiavania vnútroštátnej právnej úpravy, na ktorú odkazuje otázka 3 vyššie;
- iv) keď kontrolovaná spoločnosť rozdelila rezervy usadenej spoločnosti, aby splnila požiadavky vnútroštátnej právnej úpravy ako náhradu usadenej spoločnosti, ktorej vznikol poplatok, na ktorý odkazuje otázka 3, a kontrolovanej spoločnosti z toho vznikli náklady, výdavky a záväzky, ktorým by sa mohla vyhnúť, ak by mohla tieto rezervy použiť inak, nárok na náhradu týchto nákladov, výdavkov a záväzkov.
- majú sa tieto nároky posudzovať ako:
- nárok na vrátenie čiastok neoprávnene uložených, ktoré vznikajú ako následok a doplnok k porušeniu vyššie uvedených ustanovení Spoločenstva; alebo
- nárok na odškodnenie alebo náhradu škody, takže musia byť splnené podmienky uvedené v spojených veciach C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pecheur a Factortame*; alebo
- nárok na zaplatenie čiastky predstavujúcej neoprávnene odoprený prospech?
7. V prípade, že odpoveď na ktorúkoľvek časť otázky 6 je, že nárok je nárokom na zaplatenie čiastky predstavujúcej neoprávnene odoprený prospech:
- a) sú takéto nároky následkom a doplnením práva udeľného vyššie uvedenými ustanoveniami Spoločenstva; alebo
- b) musia byť splnené niektoré alebo všetky podmienky na náhradu ustanovené v spojených veciach C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pecheur a Factortame*; alebo
- c) musia byť splnené nejaké iné podmienky?
8. Je relevantné, či sú podľa vnútroštátneho práva nároky, na ktoré sa odkazuje v otázke 6, uplatňované ako nároky na uvedenie do pôvodného stavu alebo sú uplatňované alebo musia byť uplatňované ako nároky na náhradu škody?
9. Aké usmernenie, ak vôbec, považuje Súdny dvor za vhodné poskytnúť v daných prípadoch, pokiaľ ide o okolnosti, ktoré by mal vnútroštátny súd zohľadniť pri určovaní, či existuje dostatočne závažné porušenie v zmysle rozsudku v spojených veciach C-46/93 a C-48/93 *Brasserie du Pecheur a Factortame*, najmä pokiaľ ide o to, či s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa výkladu príslušných ustanovení práva Spoločenstva, bolo porušenie ospravedlniteľné?
10. Môže v zásade existovať priama príčinná súvislosť (v zmysle rozsudku v spojených veciach *Brasserie du Pecheur a Factortame*, C-46/93 a C-48/93) medzi porušením článkov 43, 49 a 56 ES a stratami patriacimi do skupín uvedených v otázke 6 i) až iv) vyššie, o ktorých sa tvrdí, že vyplývajú z tohto porušenia? Ak áno, aké usmernenie, ak vôbec, považuje Súdny dvor za vhodné poskytnúť pokiaľ ide o okolnosti, ktoré by mal vnútroštátny súd zohľadniť pri určení, či existuje takáto priama príčinná súvislosť?
11. Pri určení výšky straty alebo škody, za ktorú možno poskytnúť náhradu, je na vnútroštátnom súde, aby zohľadnil skutočnosť, či poškodené osoby vynaložili náležitú starostlivosť s cieľom vyhnúť sa strate, alebo túto stratu zmierniť, predovšetkým využitím právnych prostriedkov, prostredníctvom ktorých mohli preukázať, že vnútroštátne ustanovenia (z dôvodu uplatnenia dohovorov o zamedzení dvojitého zdanenia) nemali za následok záväzky uvedené v otázkach č. 1, 2 a 3 vyššie?
12. Oplyvňujú odpoveď na otázku 11 domnienky účastníkov konania v rozhodnom čase týkajúce sa účinku dohovoru o zamedzení dvojitého zdanenia?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením the Special Commissioners z 3. mája 2005, ktorý súvisí s konaním: Vodafone 2 proti Her Majesty's Revenue and Customs

(Vec C-203/05)

(2005/C 182/51)

(Jazyk konania: angličtina)

The Special Commissioners podalo uznesením z 3. mája 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Vodafone 2 proti Her Majesty's Revenue and Customs, a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 9. mája 2005.

The Special Commissioners žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Bránia články 43, 49 a/alebo 56 ES vnútroštátnej daňovej právnej úprave, o akú ide v konaní o veci samej, ktorá za osobitných okolností stanovuje povinnosť zataženia daňou spoločnosti usadenej v predmetnom členskom štáte („usadená spoločnosť“) vzhľadom na zisky ňou ovládanej spoločnosti („ovládaná spoločnosť“) usadenej v inom členskom štáte a ktorá podlieha nižšej úrovni zdanenia, a najmä:

- 1.1 ukladá také zataženie daňou, pokiaľ usadená spoločnosť nie je schopná preukázať, že sa na ovládanú spoločnosť vzťahuje oslobodenie podľa uvedenej právnej úpravy,
- 1.2 stanovuje podmienky oslobodenia od takého zdanenia, ale spôsobom, ktorý je neistý z hľadiska reálnej dostupnosti oslobodenia pri zriadení ovládanej spoločnosti alebo po ňom,
- 1.3 ukladá dodržanie určitých podmienok, ak usadená spoločnosť nepožaduje alebo nie je schopná sa domáhať takého oslobodenia a odvádza daň podľa príjmov ovládanej spoločnosti,
- 1.4 ukladá dodržanie určitých podmienok, ak usadená spoločnosť žiada o oslobodenie od dane, ktoré môže zahŕňať povinnosť preskúmania a posúdenia uplatnenia právnej úpravy vo vzťahu na všetky ňou ovládané spoločnosti, a teda sledovania v každom roku činností každej z ňou ovládaných spoločností, aby sa uistila, že sú podmienky oslobodenia nepretržite splnené,
- 1.5 ukladá vo všetkých prípadoch administratívne a finančné zataženie (ktoré môžu byť značné) usadenej spoločnosti,

a v každom prípade sa uvedené dôsledky neuplatnia na spoločnosť usadenú v členskom štáte, v ktorom je usadená spoločnosť usadená?

2. Bola by odpoveď na otázku v 2.1 iná, ak:

- 2.1 ovládaná spoločnosť vykonáva len minimálnu činnosť v členskom štáte, v ktorom je usadená, prípadne
- 2.2 len minimálna časť zisku ovládanej spoločnosti podlieha dani v členskom štáte, v ktorom je usadená, prípadne
- 2.3 ovládaná spoločnosť bola zriadená ako súčasť umelej štruktúry s cieľom vyhnúť sa dane a ak je tomu tak, aké sú znaky takej umelej štruktúry?

3. Existujú okolnosti, za ktorých:

- 3.1 sa usadená spoločnosť nemôže spoliehať na práva vyplývajúce z článku 43 a/alebo článku 56 ES, prípadne
- 3.2 usadenej spoločnosti nenáleží žiadne z práv vyplývajúcich z článku 43 a/alebo článku 56 ES,

na tom základe, že také spoliehanie sa alebo pridelenie práv by znamenalo ich zneužitie? Ak také okolnosti sú, vydanie akého pokynu považuje Súdny dvor za vhodné, podľa ktorého by mal the Special Commissioners určiť, podľa skutkového stavu v tejto veci, či ide o také okolnosti alebo zneužitie?

4 Bránia články 56 a 58 ods. 1 ES a vyhlásenia č. 7 Maastrichtskej zmluvy vnútroštátnej daňovej právnej úprave členského štátu, o akú ide v konaní vo veci samej, podľa ktorej by bol prípustný jeden alebo dva prípady oslobodenia od uplatnenia uvedenej právnej úpravy, ak by nedošlo k zmene tejto právnej úpravy nadobúdajúcej účinnosť po 1. januári 1994?

5 Bránia články 43, 49 a/alebo 56 ES vnútroštátnej daňovej právnej úprave, o akú ide v konaní vo veci samej, ak sa taká právna úprava neuplatní v prípade, v ktorom usadená spoločnosť zhodnotila v ovládanej spoločnosti skôr dlhy než majetok?

6 Bránia články 43, 49 a/alebo 56 ES vnútroštátnej daňovej právnej úprave, o akú ide v konaní vo veci samej, podľa ktorej by bol prípustný jeden alebo dva prípady oslobodenia od uplatnenia uvedenej právnej úpravy, ak by príjem ovládanej spoločnosti v inom členskom štáte buď:

- 6.1 zahrňoval príjem zo zdrojov v rámci tohto členského štátu a nie z iného členského štátu alebo iných území, alebo
- 6.2 zahrňoval príjem z dividend miesto z úrokov tej istej spoločnosti?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozhodnutím tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy zo 14. apríla 2005, ktorý súvisí s konaním: Fabien Nemeč proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est

(Vec C-205/05)

(2005/C 182/52)

(Jazyk konania: francúzština)

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy podal rozhodnutím zo 14. apríla 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Fabien Nemeč proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 11. mája 2005.

Tribunal des affaires de sécurité social de Longwy žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Tým, že odmietol zohľadniť mzdy, ktoré v Belgicku získal p. Nemeč, pri výpočte prídavku pre pracovníkov pracujúcich s azbestom, ktorý mu bol priznaný za uplatnenia článku 41 zákona č. 98-1194 z 23. decembra 1998 z dôvodu článku 2 vykonávacieho dekrétu k zákonu č. 99-247 z 29. marca 1999 a obežníku 2SS/4B/99 č. 332 z 9. júna 1999, z dôvodu že z tejto mzdy neboli platené príspevky poistného podľa článku L 242-1 francúzskeho zákonníka sociálneho zabezpečenia, prijal C. R. A. M. rozhodnutie spôsobujúce menovanému ujmu, ktoré predstavuje prekážku voľnému pohybu uvedenému v článku 39 Zmluvy, ktoré je porušením nariadenia ES č. 883/2004⁽¹⁾ alebo porušením článku 15 nariadenia ES č. 574/72⁽²⁾?

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 74, s. 1).

Žaloba podaná 11. mája 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-207/05)

(2005/C 182/53)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Di Bucci a L. Pignataro splnomocnení zástupcovia, podala 11. mája 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

1) určil, že Talianska republika tým, že neprijala v stanovených lehotách všetky opatrenia nevyhnutné pre vymáhanie pomoci, o ktorých sa rozhodlo na základe rozhodnutia Komisie č. 2003/193/ES⁽¹⁾ z 5. júna 2002 o štátnej pomoci týkajúcej sa oslobodení od dane a pôžičiek s výhodnými podmienkami poskytovanými Talianskom podnikom poskytujúcim služby vo verejnom záujme, ktorých väčšinu základného imania tvoria vklady verejného sektoru C 27/99 (ex NN69/98), že sú nezákonné a nezlučiteľné so spoločným trhom, od ich príjemcov a tým, že v každom prípade neoboznámilo Komisiu o takýchto opatreniach, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 3 a 4 tohto rozhodnutia a zo Zmluvy ES;

2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie zaväzuje Taliansko prijať všetky opatrenia nevyhnutné pre vymáhanie poskytnutých pomoci, a to v rozpore s ich ustanoveniami na základe režimov skúmaných v tom istom rozhodnutí, a tiež neoznámila Komisii v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia opatrenia prijaté s cieľom dobrovoľne splniť toto rozhodnutie.

Taliansko neprijalo nevyhnutné opatrenie a v každom prípade ho neoznámilo Komisii a ani neuviedlo, že výkon rozhodnutia je úplne nemožný. Nedávne legislatívne iniciatívy viedli k následnému predĺženiu lehôt pre vymáhanie a nie sú v každom prípade schopné zabezpečiť okamžitý výkon rozhodnutia. Okrem toho Komisia vždy lojálne spolupracovala s Talianskom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 77, 24.03.2003, s. 21.

Odvolaie podané 17. mája 2005: Sergio Rossi SpA proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 1. marca 2005 vo veci T-169/03, Sergio Rossi SpA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

(Vec C-214/05 P)

(2005/C 182/54)

(Jazyk konania: taliančina)

Sergio Rossi SpA podal 17. mája 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (druhá komora) z 1. marca 2005 vo veci T-169/03, Sergio Rossi SpA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT). Odvolateľa zastupuje A. Ruo z advokátskej komory v Alicante (Španielsko), advokát.

Odvolaie navrhuje, aby Súdny dvor:

1. v celom rozsahu zrušil napadnutý sporný rozsudok z dôvodu porušenia článkov 8 a 73 nariadenia Rady č. 40/94 ⁽¹⁾ a článkov 44 a 81 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa,
2. subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok len v časti, ktorá sa týka zápisu ochrannej známky SISSI ROSSI pre výrobky ako „koža a imitácie kože“,
3. subsidiárnejšie uznal právo predložiť dôkazy, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec na Súd prvého stupňa, aby preskúmal dôkazy, ktoré boli vyhlásené za neprípustné, alebo, alternatívne a na základe práva byť vypočutý upraveného v článku 73 nariadenia Rady č. 40/94, vrátil vec druhému odvolaciemu senátu ÚHVT, aby stanovil lehotu na vypočutie,
4. podľa článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 2. mája 1991 zaviazal žalovaného ako účastníka konania, ktorý vo veci nemal úspech, nahradiť trovy konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Žalobca tvrdí, že napadnutý rozsudok má vady z dôvodu porušenia týchto ustanovení:

1. článku 81 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, keďže napadnutý rozsudok neobsahuje odôvodnenie v súvislosti s hlavným žalobným návrhom,
2. článku 44 ods. 1 písm. e) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, keďže dôkazy predložené žalobcom boli

vyhlásené za neprípustné, hoci mali byť podľa neho prijaté; subsidiárne treba usúdiť, že článok 73 nariadenia Rady č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva bol porušený, keďže v konaní pred odvolacím senátom ÚHVT žalobca nemal možnosť byť vypočutý v súvislosti s dôvodmi podobnosti sporných tovarov,

3. článku 8 nariadenia Rady č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, keďže ochranné známky Miss Rossi a Sissi Rossi sa musia považovať za nezlučiteľné. Tovary ako „dámske kabelky“ a „dámske topánky“ sa totiž musia považovať za podobné, tak isto ako samotné ochranné známky. Z dôvodu podobnosti tak tovarov, ako aj ochranných známok treba určiť, že na základe tohto ustanovenia existuje pravdepodobnosť zámény medzi samotnými ochrannými známkami.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú. v. ES L 11, 14.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná 17. mája 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-218/05)

(2005/C 182/55)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: K. Simonsson a C. Loggi, splnomocnení zástupcovia, podala 17. mája 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Talianska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na vykonanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/59/ES ⁽¹⁾ z 27. júna 2002, ktorou sa zriaďuje monitorovací a informačný systém spoločenstva pre lodnú dopravu a ktorou sa zrušuje smernica Rady 93/75/EHS, alebo prinajmenšom tým, že neoznámila tieto opatrenia Komisii, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,
- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 5. februára 2004.

(¹) Ú. v. ES L 208, 5. augusta 2002, s. 10.

Žaloba podaná 18. mája 2005 Komisiou Európskych spoločenských štátov proti Španielskemu kráľovstvu

(Vec C-219/05)

(2005/C 182/56)

(Jazyk konania: španielčina)

Komisia Európskych spoločenských štátov, v zastúpení: D. Recchia, splnomocnený zástupca, J. Rivas-Andrés a J. Gutiérrez Gisbert, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 18. mája 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenských štátov žalobu proti Španielskemu kráľovstvu.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) vyhlásil, že Španielske kráľovstvo si tým, že nezabezpečilo primerané čistenie komunálnych odpadových vôd aglomerácie Sueca, jej okolia a istých obcí v okrese La Ribera (Valencia) pred ich vypustením v citlivej oblasti, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 3, 4 a 5 ods. 2 smernice Rady 91/271/EHS (¹) z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd.
- 2) zaviazal Španielske kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

— Nesplnenie povinností, ktoré Španielskemu kráľovstvu vyplývajú z článku 3 uvedenej smernice. Podľa tohto článku členské štáty zabezpečia, aby všetky aglomerácie s populačným koeficientom viac ako 10 000, ktoré vypúšťajú komunálne odpadové vody do zberných vôd považovaných za „citlivé oblasti“, boli najneskôr do 31. decembra 1998 vybavené zbernými systémami. Aglomerácia Sueca, rovnako ako väčšina aglomerácií okresu La Ribera v provincii Valencia, má populačný koeficient viac ako 10 000 a vypúšťa vody v oblasti, ktorá bola vyhlásená za „citlivú“. Napriek tomu tieto aglomerácie doposiaľ neboli vybavené zbernými systémami pre všetky odpadové vody.

— Nesplnenie povinností, ktoré Španielskemu kráľovstvu vyplývajú z článkov 4 a 5 uvedenej smernice. Tieto dva články ukladajú povinnosť najneskôr do 31. decembra 1998 zabezpečiť, aby odpadové vody komunálnych aglomerácií s viac ako 10 000 obyvateľmi, ktoré vypúšťajú odpadové vody v citlivých oblastiach, prešli náročnejším čistením, než je sekundárne čistenie. Napriek tomu však nie všetky odpadové vody v aglomerácii Sueca prechádzajú pred vypustením v citlivej oblasti v mori náročnejším čistením, než je sekundárne. Takisto ani väčšina odpadových vôd v aglomeráciách okresu La Ribera neprechádza pred vypustením v tej istej citlivej oblasti primeraným čistením. V pobrežných aglomeráciách v okolí Sueca (El Perelló, les Palmeres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey a Boga de Mar), ktoré majú v letnom období približne 37 000–51 000 obyvateľov, prechádzajú vody pred vypustením v tej istej citlivej oblasti iba sekundárnym čistením.

(¹) Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Bayerisches Verwaltungsgericht München zo 4. mája 2005, ktorý súvisí s konaním: Daniel Halbritter proti Freistaat Bayern

(Vec C-227/05)

(2005/C 182/57)

(Jazyk konania: nemčina)

Bayerisches Verwaltungsgericht München podal uznesením zo 4. mája 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenských štátov návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý súvisí s konaním: Daniel Halbritter proti Freistaat Bayern a bol doručený kancelárii Súdneho dvora 20. mája 2005.

Bayerische Verwaltungsgericht München žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Má sa článok 1 ods. 2 v spojení s článkom 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439/EHS (¹) vykladať tak, že členský štát nemôže na svojom území odmietnuť oprávnenie riadiť motorové vozidlo udelené v rozsahu, aký mu priznáva vodičský preukaz vydaný iným členským štátom, ani vtedy, pokiaľ bolo na území prvého menovaného členského štátu voči držiteľovi vodičského preukazu uplatnené opatrenie odňatia alebo zrušenia vodičského oprávnenia, ktoré udelil tento štát, ak lehota uložená súčasne s týmto opatrením a stanovujúca dobu zákazu nového udelenia vodičského povolenia v tomto členskom štáte uplynula pred tým, než bol vodičský preukaz vystavený iným členským štátom a

a) ak právo prvého menovaného členského štátu vychádza z toho, že vodičskú spôsobilosť ako materiálny predpoklad pre opätovné udelenie vodičského oprávnenia je potrebné na príkaz orgánu preukázať formou lekársko-psychologického posudku, ktorý je bližšie upravený vo vnútroštátnych normách (čo sa zatiaľ nestalo)

a/alebo

b) ak podľa vnútroštátneho práva existuje právny nárok na udelenie práva použiť na území prvého menovaného členského štátu vodičské oprávnenie EÚ, ktoré bolo vydané po uplynutí lehoty zákazu vedenia motorového vozidla, ak už odpadli vnútroštátne dôvody odňatia alebo zákazu riadenia motorového vozidla.

2) Je potrebné vykladať článok 1 ods. 2 v spojení s článkom 8 ods. 2 a 4 smernice 91/439/EHS tak, že členskému štátu je v prípade podania žiadosti o udelenie vodičského oprávnenia pre držiteľa vodičského oprávnenia z iného členského štátu za súčasného odovzdania vodičského preukazu iného členského štátu (tzv. „prepis“) iba na základe udelenia vodičského oprávnenia EÚ iným členským štátom zakázané, aby ďalej skúmal spôsobilosť – ktorá je podľa jeho vnútroštátneho práva podrobne upravená a stanovená ako predpoklad udelenia oprávnenia – s prihliadnutím na okolnosti existujúce už v čase udelenia vodičského oprávnenia EÚ?

(¹) Ú. v. ES L 237, s. 1.

Odvolaie podané 26. mája 2005: L proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 9. marca 2005 vo veci T-254/02, L proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec C-230/05 P)

(2005/C 182/58)

(Jazyk konania: francúzština)

L podala 26. mája 2005 odvolanie na Súdny dvor Európskych spoločenstiev proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (štvrtá komora) z 9. marca 2005 vo veci T-254/02, L proti Komisii Európskych spoločenstiev. Odvolateľku zastupujú P. Legros a S. Rodrigues, advokáti.

Odvolaateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

1. zrušil napadnutý rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 9. marca 2005 vo veci T-254/02;

2. vyhovel jej návrhom na zrušenie a náhradu škody, ktoré predložila na prvom stupni;
3. zaviazal žalovanú nahradiť celkové trovy konania.

Dôvody odvolania a hlavné tvrdenia

Napadnutý rozsudok:

- porušil právo na obhajobu a ochranu záujmov odvolateľky, keďže sa Súd prvého stupňa dopustil viacerých procesných chýb a zrejmych pochybení v posudzovaní a napadnutý rozsudok nie je dostatočne odôvodnený,
- porušil právo Spoločenstva tým, že neboli vyvozené žiadne dôsledky z porušenia povinností žalovanej vyplývajúce zo všeobecnej zásady správneho úradného postupu v súvislosti s postúpením pošty na jej personál a spracovaním záležitostí jej personálu v primeranej lehote.

Výmaz veci C-384/03 (¹)

(2005/C 182/59)

(Jazyk konania: španielčina)

Uznesením z 28. apríla 2005 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-384/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu.

(¹) Ú. v. EÚ C 264, 1.11.2003

Výmaz veci C-440/03 (¹)

(2005/C 182/60)

(Jazyk konania: nemčina)

Uznesením zo 4. apríla 2005 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-440/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko.

(¹) Ú. v. EÚ C. 289, 29.11.2003

Výmaz veci C-51/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/61)

(Jazyk konania: gréčtina)

Uznesením z 22. marca 2005 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-51/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 85, 3.4.2004

Výmaz veci C-457/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/63)

(Jazyk konania: portugálčina)

Uznesením zo 7. apríla 2005 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-457/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Portugalskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 6, 8.1.2005

Výmaz veci C-54/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/62)

(Jazyk konania: nemčina)

Uznesením zo 4. apríla 2005 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-54/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 71, 20.3.2004

Výmaz veci C-474/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/64)

(Jazyk konania: gréčtina)

Uznesením z 9. marca 2005 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-474/04: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 314, 18.12.2004.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 25. mája 2005

vo veci T-352/02, Creative Technology Ltd proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva PC WORKS — Skoršia vnútroštátna obrazová ochranná známka W WORK PRO — Zamietnutie zápisu — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94)

(2005/C 182/65)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-352/02, Creative Technology Ltd, so sídlom v Singapore (Singapur), v zastúpení: M. Edenborough, barrister, J. Flintoft, S. Jones a P. Rawlinson, solicitors, proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), (splnomocnené zástupkyne: B. Holst Filtenborg a S. Laitinen), ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom ÚHVT bol José Vila Ortiz, bydliskom vo Valencii (Španielsko), ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. septembra 2002 (vec R 265/2001-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi Creative Technology Ltd a pánom José Vila Ortiz, Súd prvého stupňa (štvrtá komora), v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Białecka, tajomník: H. Jung, vyhlásil 25. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Žaloba sa zamieta.

2) Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 19, 25.1.2003.

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 25. mája 2005

vo veci T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) ⁽¹⁾

(Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnnej ochrannej známky Spoločenstva SPA-FINDERS — Skoršie národné slovné ochranné známky SPA a LES THERMES DE SPA — Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 40/94)

(2005/C 182/66)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Belgicko), v zastúpení: L. de Brouwer, E. Cornu, E. De Gryse a D. Moreau, advokáti, proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (splnomocnený zástupca: A. Folliard-Monguiral), ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom ÚHVT bol Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, so sídlom v New Yorku, (Spojené štáty), ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 10. decembra 2003 (vec R 131/2003-1) týkajúca sa námietkového konania medzi Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV a Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Pappasavvas, tajomník: C. Kristensen, referentka, vyhlásil 25. mája 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Žaloba sa zamieta.

2) Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 94, 17.4.2004.

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 22. apríla 2005

vo veci T-399/03, Arnaldo Lucaccioni proti Komisii Európskych spoločností⁽¹⁾*(Úradníci — Choroba z povolania — Žiadosť o uznanie zhoršenia — Výkon rozsudku Súdu prvého stupňa — Právna kvalifikácia poznámky Komisie — Žaloba o neplatnosť — Nepripustnosť)*

(2005/C 182/67)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T-399/03, Arnaldo Lucaccioni, bývalý úradník Komisie Európskych spoločností, bydliskom v St-Leonards-on-Sea, v zastúpení: J. R. Iturriagoitia a K. Delvolvé, advokáti, proti Komisii Európskych spoločností (splnomocnený zástupca: J. Curral, za právnej pomoci J.-L. Fagnart, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu), ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 10. marca 2003 prijatého na výkon rozsudku Súdu prvého stupňa z 26. februára 2003 vyhláseného vo veci T-212/01, rovnako aj návrh na zrušenie lekárskej správy vypracovanej v priebehu uvedeného konania, Súd prvého stupňa (druhá komora), v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia N. J. Forwood a S. Papasavvas, tajomník: H. Jung, vydal 22. apríla 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. *Žaloba sa ako neprípustná zmieta.*
2. *Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 47, 21.2.2004.

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 28. februára 2005

vo veci T-445/04, Energy Technologies ET SA proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) ÚHVT⁽¹⁾*(Ochranná známka Spoločenstva — Zastúpenie advokátom — Zjavná neprípustnosť)*

(2005/C 182/68)

(Jazyk konania: angličtina)

Vo veci T-445/04, Energy Technologies ET SA, so sídlom vo Friburgu (Švajčiarsko), v zastúpení: A. Boman, proti Úradu

pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) ÚHVT, ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT: Aparellaje eléctrico, SL, so sídlom v Hospitalet de Llobregat (Španielsko), ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT zo 7. júla 2004 (vec R 366/2002-4) týkajúceho sa prihlášky slovnnej ochrannej známky, Súd prvého stupňa (štvrtá komora), v zložení: predseda komory H. Legal, sudcovia P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Bialecka, tajomník: H. Jung, vydal 28. februára 2005 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. *Žaloba sa ako zjavne neprípustná zmieta.*
2. *Každý z účastníkov znáša svoje vlastné trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005.

Žaloba podaná 23. marca 2005: Komisia Európskych spoločností proti Impetus Consultants**(Vec T-138/05)**

(2005/C 182/69)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: D. Triantafyllou, za právnej pomoci: N. Kostikas, advokát, podala 23. marca 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Impetus Consultants.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zaviazal žalovaného zaplatiť sumu vo výške 235 655,21 eur, to znamená 160 380,35 eur ako dlžnú istinu a 75 274,86 eur ako úroky z omeškania odo dňa, keď sa táto suma stala splatnou na základe jednotlivých oznámení o príkazoch na úhradu,
- zaviazal žalovaného zaplatiť od 15. marca 2005 až do úplného vyrovnania dlhu, pokiaľ ide o dlh zo zmluvy COP 493 „Invite“, úroky vo výške 41,93 eur denne, pokiaľ ide o dlh zo zmluvy TR 1006 „Ausias“, úroky vo výške 1,66 eur denne a pokiaľ ide o dlh zo zmluvy V 2043 „Artis“, úroky vo výške 1,01 eur denne,
- zaviazal Impetus Consultants nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európske spoločenstvo, zastúpené Európskou komisiou, uzavrelo so žalovaným tri zmluvy v rámci programov Spoločenstva pre výskum a vývoj. Konkrétne ide o nasledujúce zmluvy:

- Zmluva č. COP 493 „Invite“, ktorá sa konkrétne týkala výkonu projektu s názvom „Inland Navigation Telematics“ („Dialkový prenos informácií pre vnútrozemskú vodnú prepravu“), ktorý mal vykonaný do 24 mesiacov od 30. decembra 1994. Žalovaný bol členom a koordinátorom predmetnej pracovnej skupiny,
- Zmluva č. TR 1006 „Ausias“, ktorá sa konkrétne týkala výkonu projektu pod názvom „ATT in urban sites with integration and standardisation“ („Rozvinuté dialkovo ovládané dopravné systémy v mestských oblastiach s integráciou a štandardizáciou“), ktorý mal byť splnený do 23 mesiacov, počnúc od 30. decembra 1995. Žalovaný bol členom predmetnej pracovnej skupiny,
- Zmluva č. V 2043 „Artis“, ktorá sa konkrétne týkala vypracovania projektu pod názvom „Advanced Road Transport Informatics in Spain“ („Rozvinuté dialkovo ovládané dopravné systémy pre cestnú dopravu v Španielsku“). Projekt mal byť skončený do 12 mesiacov, počnúc od 1. januára 1992. Žalovaný bol členom predmetnej pracovnej skupiny.

Vo všetkých týchto prípadoch sa predpokladalo, že Komisia finančne prispeje k úspešnému realizovaniu príslušného projektu v rámci daných podmienok, ktoré upravujú jednotlivé zmluvy. Pre každú zmluvu platila Komisia žalovanému predavky zo svojho príspevku.

Komisia na základe finančných kontrol zistila, že žalovaný použil iba časť preddavku, ktorý bol vyplatený na pokrytie potrieb príslušného projektu. Konkrétne:

- pre zmluvu č. COP 493 „Invite“ poskytla Komisia žalovanému ako koordinátorovi pracovnej skupiny preddavok vo výške 257 400 eur. Žalovaný údajne zaplatil ostatným zmluvným stranám iba sumu vo výške 79 062,70 eur a ponechal si 178 337,30 eur, z ktorých iba 42 000 eur bolo použitých na realizáciu príslušného projektu. Komisia vystavila voči žalovanému oznámenie o príkaze na úhradu sumy 136 037,30 eur;
- pre zmluvu č. TR 1006 „Ausias“ zaplatila Komisia pracovnej skupine, pre obdobie, počas ktorého bola žalovaná jeho členom, preddavok vo výške 78 341,91 eur. Komise zistila, že žalovaný použil iba sumu vo výške 63 229,63 eur na realizáciu príslušného projektu a vystavila voči žalovanému oznámenie o príkaze na úhradu sumy 15 112,28 eur,

- pre zmluvu č. V 2043 „Artis“ žalovaný ako člen pracovnej skupiny prijal od Komisie preddavok vo výške 62 621,86 eur. Komisia usúdila, že iba 53 391,09 eur bolo použitých na realizáciu príslušného projektu a vystavila voči žalovanému oznámenie o príkaze na úhradu sumy 9 320,77 eur.

Komisia sa vo svojej žalobe domáha platby vyššie uvedených dlžných súm, ako aj príslušných úrokov z omeškania, podľa ustanovení práva použiteľného na jednotlivé zmluvy, a to gréckeho práva, pokiaľ ide o prvú zmluvu, a španielskeho práva, pokiaľ ide o ostatné dve zmluvy.

Žaloba podaná 25. apríla 2005: Grether AG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-167/05)

(2005/C 182/70)

(Jazyk, v ktorom bola žaloba podaná: angličtina)

Grether AG, so sídlom v Binningene (Švajčiarsko), v zastúpení: V. von Bomhard, A. Pohlmann a A. Renck, advokáti, podal 25. apríla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom bol Crisgo (Thailand) Co., Ltd, so sídlom v Samutsakorn (Thajsko).

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil v celom rozsahu rozhodnutie odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) R 250/2002-4 zo 14. októbra 2004,
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:	Crisgo Co. Ltd.
Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva:	Obrazová ochranná známka FL FENNEL pre tovary v triede 3, prihláška č. 903 922
Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietok:	Žalobca
Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietok:	Slovná ochranná známka Spoločenstva FENJAL pre tovary v triede 3
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zamietnutie námietky
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie odvolania
Dôvody žaloby:	Porušenie článkov 73 a 74 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ . V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že odvolací senát založil svoje rozhodnutie na rôznych nových tvrdeniach a skutočnostiach, ktoré neboli uplatnené účastníkmi konania alebo ku ktorým sa účastníci konania nevyjadrili. Žalobca ďalej tvrdí, že záverom o neexistencii pravdepodobnosti zámény porušuje napadnuté rozhodnutie článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú.v. ES L 11 z 11. 1.1994, s. 1.

Žaloba podaná 2. mája 2005: Bart Nijs proti Dvoru audítorov Európskych spoločenstiev

(Vec T-171/05)

(2005/C 182/71)

(Jazyk konania: francúzština)

Bart Nijs, bydliskom v Bereldange (Luxembursko), v zastúpení: Fränk Rollinger, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 2. mája 2005 na Súd prvého stupňa žalobu proti Dvoru audítorov Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie hodnotiacej komisie Dvora audítorov o pridelení bodov za zásluhy žalobcovi za obdobie 2003,
2. zrušil rozhodnutie príslušného orgánu povereného menovaním o nepovýšení žalobcu do platovej triedy zodpovedajúcej revízorovi v roku 2004,
3. zrušil hodnotenie služobného postupu žalobcu za obdobie 2003,
4. zrušil rozhodnutie č. 6/2004 z 26. októbra 2004 odvolacej komisie Dvora audítorov o hodnotení služobného postupu žalobcu za obdobie roku 2003,
5. zrušil všetky súvisiace a/alebo nasledujúce rozhodnutia,
6. a zaviazal Dvor audítorov na náhradu škody spôsobenej žalobcovi a na náhradu trov tohto konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V uvedenej veci žalobca, ktorý rovnako podal žalobu vo veci T-377/04⁽¹⁾, namieta rozhodnutie žalovaného o pridelení bodov za zásluhy za obdobie 2003, vypracované hodnotenie jeho služobného postupu za to isté obdobie a taktiež aj rozhodnutie o nepovýšení v roku 2004 na miesto revízora v holandskej prekladateľskej jednotke.

Na podporu svojich tvrdení uvádza:

- porušenie článku 11b Služobného poriadku, zásad starostlivosti, správneho úradného postupu a rovnakého zaobchádzania,
- vady hodnotiaceho konania, pokiaľ malo byť zverené úradníkom, ktorých bezúhonnosť mala byť spochybnená v postupe pred týmto konaním,
- nerešpektovanie lehôt stanovených v hodnotiacom konaní,
- chýbajúce porovnávajúce posúdenie zásluh v rámci holandskej prekladateľskej jednotky,
- porušenie zásad právnej istoty a legitímnej dôvery neoznámením pravidiel aplikovateľných na povýšenie za rok 2004,
- zneužitím právomoci v tejto veci.

⁽¹⁾ Vec T-377/04, Nijs/Dvor audítorov (Ú. v. EÚ C 284, 20.11.2004, s. 26).

Žaloba podaná 27. apríla 2005: Martine Heus proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-173/05)

(2005/C 182/72)

(Jazyk konania: francúzština)

Martine Heus, bydliskom v Anderlechte (Belgicko), v zastúpení: Lucas Vogel, advokát, podala 27. apríla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním zo 7. januára 2005, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobkyne z 18. októbra 2004 proti rozhodnutiu z 19. júla 2004 prijatému predsedom výberovej komisie výberového konania COM/PC/04, ktorým bol žalobkyni zamietnutý prístup k uvedenému výberovému konaniu,
2. zrušil, ak je to potrebné, uvedené rozhodnutie prijaté 19. júla 2004 predsedom výberovej komisie výberového konania COM/PC/04,
3. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyni bol zamietnutý prístup k výberovému konaniu COM/PC/04 z dôvodu, že nespĺňala podmienku 5 rokov služobných skúseností v rámci Komisie alebo inej inštitúcie, keďže obdobie jej služobnej činnosti, ktoré u Komisie strávila ako dočasný zamestnanec, nevzala výberová komisia do úvahy.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza porušenie článkov 27 a 29 ods. 1 Služobného poriadku, ako aj zjavnú chybu v úsudku, ktoré spočívajú v tom, že napadnuté rozhodnutia a oznámenie o výberovom konaní, v každom prípade jeho výklad, ktorý predložil orgán poverený menovaním, mali za následok vylúčenie žalobkyne z dôvodov, ktoré sa týkali výlučne jej predchádzajúceho administratívneho postavenia (ako zamestnanca na základe zmluvy a nie ako zamestnanca podľa Služobného poriadku).

Žalobkyňa sa tiež odvoláva na porušenie zásady zákazu diskriminácie, keďže sporné kritériá umožnili ostatným kandidátom prístup k výberovému konaniu, hoci boli menej kompetentní alebo mali menej služobných skúseností v rámci Komisie.

Žaloba podaná 28. apríla 2005: Pia Landgren proti Európskej nadácii pre odborné vzdelávanie

(Vec T-180/05)

(2005/C 182/73)

(Jazyk konania: francúzština)

Pia Landgren, bydliskom v Turíne (Taliansko), v zastúpení: Marc-Albert Lucas, advokát, podala 28. apríla 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskej nadácii pre odborné vzdelávanie.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie z 25. júna 2004 bývalého riaditeľa nadácie o prepustení žalobkyne,
2. v prípade potreby zrušil rozhodnutie riaditeľa nadácie z 19. januára 2005, ktorým zamietol sťažnosť žalobkyne z 27. septembra 2004 proti už uvedenému rozhodnutiu,
3. zaviazal nadáciu zaplatiť žalobkyni ako náhradu hmotnej škody, ktorá jej bola spôsobená nezákonnosťou sporných rozhodnutí, sumu zodpovedajúcu odmene a dôchodku, ktorú by dostala, ak by mohla pokračovať vo svojej práci v nadácii do veku 65 rokov, zníženú o príspevok pri prepustení a podporu v nezamestnanosti ako aj o dôchodok, ktorý získala alebo získa na základe prepustenia,
4. zaviazal nadáciu zaplatiť žalobkyni ako náhradu morálnej ujmy, ktorá vyplýva z nezákonnosti sporného rozhodnutia sumu, ktorej výšku posúdi Súd prvého stupňa,
5. zaviazal Európsku nadáciu pre odborné vzdelávanie nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa žalobkyne nadácia nepreukázala, že rozhodnutie o prepustení sa zakladá na platnom právnom dôvode, tým viac, že toto rozhodnutie je v zjavnom rozpore s hodnotením žalobkyne za rok 2003.

Žalobkyňa tiež tvrdí, že skutočný dôvod prepustenia bol zjavne nezákonný a v rozpore so služobnými záujmami, pretože sa zakladal na vopred prijatej dohode, podľa ktorej mala žalobkyňa prestať pracovať pre nadáciu po 31. decembri 2003.

Okrem toho sa žalobkyňa opiera o nezákonnosť a svojvoľnosť dôvodu sporného rozhodnutia v prípade, že odmietnutie vedúceho oddelenia ponechať ju v služobnom pomere bolo založené na negatívnych hodnoteniach, ktoré o nej boli v minulosti vypracované.

Na záver žalobkyňa uvádza nedostatok odôvodnenia, porušenie zásady starostlivosti o zamestnancov a práva na obranu, ako aj zjavné chyby v úsudku, ak uvedené zamietnutie vedúceho odboru a /alebo prepustenie spočívajú na odbornej nespôsobilosti v rámci oddelenia EECA alebo vo všeobecnom zmysle.

Žaloba podaná 4. mája 2005: Dypna Mc Sweeney a Pauline Armstrong proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-184/05)

(2005/C 182/74)

(Jazyk konania: francúzština)

Dypna Mc Sweeney, bydliskom v Bruseli, a Pauline Armstrong, bydliskom v Overijse (Belgicko), v zastúpení: Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis a Etienne Marchal, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podali 4. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyne navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutia zo 6. a 7. septembra 2004, ktorými bola žalobkyniam zamietnutá účasť na skúškach v rámci výberového konania EPSO/C/11/03,
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne sa zúčastnili na výberovom konaní EPSO/C/11/03, ktoré bolo vyhlásené s cieľom vytvorenia rezervného zoznamu sekretárok anglického jazyka platovej triedy C5/C4. Výberová komisia sa rozhodla žalobkyne vylúčiť zo skúšok v rámci tohto výberového konania vzhľadom na to, že ich diplomy nezodpovedali úrovni, ktorú vyžadovalo oznámenie o výberovom konaní.

Na podporu svojej žaloby žalobkyne tvrdia, že toto rozhodnutie porušilo oznámenie o výberovom konaní a vychádza zo zjavných chýb v úsudku.

Žaloba podaná 2. mája 2005: Joël De Bry proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-188/05)

(2005/C 182/75)

(Jazyk konania: francúzština)

Joël De Bry, bydliskom v Woluwé-St-Lambert (Belgicko), v zastúpení: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis a Etienne Marchal, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 2. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie Komisie o vyhotovení hodnotenia služobného postupu žalobcu za rok 2003,
2. zaviazal žalovanú zaplatiť symbolické jedno euro zvýšené počas konania a nahradiť trovy konania

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca v prvom rade uvádza objektívny stret záujmov hodnotiteľov majúcich rovnakú platovú triedu ako žalobca.

Okrem toho tvrdí, že pri posudzovaní jeho zásluh malo dôjsť ku chybám posúdenia a poukazuje na nesúlad medzi komentármi a známami, ktoré mu boli udelené.

Na záver žalobca namieta porušenie všeobecných ustanovení článku 43 služobného poriadku, ciele a účely sledované zavedením nového systému sústreďeného na služobný postup, porušenie povinnosti odôvodnenia, práva na obhajobu a rovnako článku 26 služobného poriadku.

Žaloba podaná 4. mája 2005: Usinor proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu

(Vec T-189/05)

(2005/C 182/76)

(Jazyk konania: francúzština)

Usinor, so sídlom v Paríži, v zastúpení: Patrice de Candé, advokát, podal 4. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 10. februára 2005,
2. zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:	CORUS UK Limited
Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva:	Slovná ochranná známka „GALVALLOY“ – prihláška č. 796 557 pre tovary v triede 6 (oceľové plechy a listy)
Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietok:	Žalobca
Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietok:	Národná slovná ochranná známka „GALVALLIA“ pre tovary v triede 6 (oceľové plechy a listy, atď.)
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia
Dôvody žaloby:	Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú. v. ES L 11, 14.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná 10. mája 2005: Viviane Le Maire proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-191/05)

(2005/C 182/77)

(Jazyk konania: francúzština)

Viviane Le Maire, bydliskom v Evere (Belgicko), v zastúpení: Gilles Bounéou a Frédéric Frabetti, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 10. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil implicitné rozhodnutie z 5. septembra 2004, ktorým Komisia zamietla žalobkyni denné diéty po jej nástupe do funkcie,
2. zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa v tomto konaní namieta proti rozhodnutiu orgánu povereného menovaním, ktorým jej boli zamietnuté denné diéty upravené v článku 10 prílohy VII Služobného poriadku. Z dokumentov pripojených k žalobe vyplýva, že dôvodom zamietnutia bola skutočnosť, že obdobie 120 dní uvedené v ods. 2 písm. a) tohto ustanovenia v tomto prípade uplynulo.

Na podporu svojich návrhov žalobkyňa uvádza:

- porušenie článku 10 prílohy VII Služobného poriadku v znení pred 1. májom 2004 a po tomto dátume, v rozsahu, v akom ju príslušný orgán podrobil požiadavkám, ktoré z tohto ustanovenia nevyplývajú,
- rušenie zásady správneho úradného postupu, zákazu svojvoľného konania a zneužitia právomoci tým, že sa od žalobkyne požadovalo, aby predložila dôkaz o nájme domu,
- dodržanie zásady povinnosti odôvodnenia aktov,
- porušenie zásady rovnakého zaobchádzania a zásady zákazu diskriminácie,
- nedodržanie povinnosti starostlivosti o zamestnancov.

Žaloba podaná 13. mája 2005: Mebrom NV proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-198/05)

(2005/C 182/78)

(Jazyk konania: angličtina)

Mebrom NV, so sídlom v Rieme-Ertvelde (Belgicko), v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, lawyers, podala 13. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zaviazal Európsku komisiu, aby zaplatila žalobkyni sumu požadovanú v tejto žalobe ako náhradu škody spôsobenej žalobkyni v dôsledku nezavedenia systému žalovanou, ktorý by žalobkyni umožnil dovážať metylbromid v januári a februári 2005, prípadne ďalšiu sumu, ktorú neskôr žalobkyňa v priebehu tohto konania alebo pred Súdom prvého stupňa podľa toho podľa zásady „ex aequo et bono“,
- subsidiárne nariadil predbežné opatrenie, na základe ktorého je Európska komisia povinná nahradiť spôsobené straty a účastníci konania sú zaviazaní predložiť Súdu prvého stupňa v primeranej lehote od vydania tohto rozhodnutia údaje, pokiaľ ide o výšku náhrady, na ktorej sa dohodnú, alebo ak sa nedohodnú, sú zaviazaní predložiť Súdnemu dvoru v rovnakej lehote svoje návrhy s podrobnými údajmi.
- zaviazal Európsku komisiu zaplatiť žalobkyni kompenzačný úrok vo výške 8 % ročne,
- uložil Komisii povinnosť zaplatiť úrok vo výške 8 % ročne, alebo v inej primeranej výške, ktorú určí Súd prvého stupňa, vypočítaný zo sumy, ktorá má byť zaplatená, od dátumu rozsudku Súdu prvého stupňa do skutočného zaplatenia a
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa dováža metylbromid (MBr.) do EÚ. Metylbromid je kontrolovanou látkou podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 z 29. júna 2000 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu⁽¹⁾. Žalobkyňa uvádza, že žalovaná preto môže dovážať metylbromid iba po predložení dovozných licencií a nominálnom pridelení dovozných kvót na obdobie dvanástich mesiacov stanovenej žalovanou každý rok.

Touto žalobou žalobkyňa požaduje náhradu škody údajne priamo spôsobenej tým, že žalovaná protiprávne nezaviedla systém podľa článkov 6 a 7 nariadenia č. 2037/2000 umožňujúci žalobkyni získať dovozné licencie a dovozné kvóty na dovoz metylbromidu do Európskej únie v januári a februári 2005.

Na podporu svojich žalobných tvrdení žalobkyňa uvádza, že žalovaná porušila články 6 a 7 nariadenia 2037/2000, ktoré Komisii ukládajú povinnosť udeliť licenciu a prideliť kvóty na dovoz metylbromidu do EÚ na každé obdobie dvanástich

mesiacov po 31. decembri 1999. Okrem toho žalobkyňa poukazuje na porušenie zásady správneho úradného postupu a primeranej starostlivosti, ktoré vyžadujú, aby Komisia konala obozretne, nestranne a bez prietahov, a tiež porušenie zásad právnej istoty a legitímnej dôvery.

Žalobkyňa uvádza, že škoda spôsobená protiprávnym konaním žalovanej spočíva v ušlom zisku, ktorý by žalobkyňa vytvorila dovozom a následným predajom metylbromidu počas týchto dvoch mesiacov.

(¹) Ú. v. ES L 224, s.1.

Žaloba podaná 19. mája 2005: Nalocebar – Consultores e Serviços Lda. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Jazyk, v ktorom bola žaloba podaná: angličtina)

Nalocebar – Consultores e Serviços Lda., so sídlom vo Funchali (Madeira), v zastúpení: G. Pasquarella a R. M. Pasquarella, lawyers, podal 19. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom bol Limiñana y Botella, S. L., so sídlom v Monforte del Cid, Alicante (Španielsko).

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 18. marca 2005 vo veci R 646/2004-1 potvrdením bezvadnosti obrazovej ochrannej známky prihlásenej žalobcami 12. júla 2000 a uverejnenej vo Vestníku ochranných známok Spoločenstva č. 103/01 dňa 3.12.2001,
- priznal náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva:	Big Ben Establishment Ltd. Žalobca v tomto konaní je nadobúdateľom prihlasovanej ochrannej známky, ktorej prihláška bola podaná spoločnosťou Big Ben Establishment.
Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva:	Obrazová ochranná známka „Limoncello di Capri“ pre tovary v triedach 30 (pečivo a pod.), 32 (sirupy a iné nápoje na báze citrónov patriace do triedy 32) a 33 (likéry na báze citrónu)
Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietok:	Limiñana y Botella S.L.
Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietok:	Španielska slovná ochranná známka LIMONCHELO pre tovary v triede 33
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zamietnutie zápisu
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie odvolania
Dôvody žaloby:	Porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) Nariadenia Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú. v. ES L 11, 14.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná 26. mája 2005: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-211/05)

(2005/C 182/80)

(Jazyk konania: taliančina)

Talianska republika, v zastúpení: Paolo Gentili, advokát, podala 26. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie a zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom žaloby je rozhodnutie Komisie C(2005) 591 fin, ktorým boli dve talianske daňové opatrenia v prospech spoločností, ktoré v období uvedenom v týchto opatreniach dosiahli kótovanie na regulovaných trhoch, vyhlásené za nezlučiteľné so spoločným trhom ako štátna pomoc v rozpore s článkom 87 ES. Tieto opatrenia spočívajú v znížení sadzby dane z príjmov na obdobie troch rokov a v odpočítaní nákladov spoločností na kótovanie zo zdaniteľného príjmu.

Podľa Komisie sú dané opatrenia selektívne, pretože z nich majú výhody len tie spoločnosti, ktoré dosiahli kótovanie v období stanovenom talianskymi predpismi, s vylúčením tých spoločností, ktoré už kótované boli alebo ktoré by mohli byť kótované v iných obdobiach. Uvedené opatrenia preto nemožno považovať za zlučiteľné so spoločným trhom, keďže sa na ne nevzťahuje ani jeden z predpokladov uvedených v článku 87 ods. 2 a 3 ES.

Talianska vláda vo svojej žalobe toto rozhodnutie napáda v prvom rade z procesného hľadiska, keďže Komisia začala konanie podľa článku 88 ods. 2 ES bez predchádzajúceho prekonzultovania s dotknutým členským štátom.

V druhom rade žalobkyňa poznamenáva, že Komisia nepodala v súvislosti s obdobným predchádzajúcim opatrením, ktoré prijala Talianska republika v roku 1997, žiadne pripomienky.

V treťom rade žalobkyňa popiera selektivitu uvedených opatrení. Podľa nej sa totiž vzťahujú na potenciálne neurčený okruh adresátov. Na druhej strane sú tieto opatrenia v súlade s celým daňovým systémom, pretože zohľadňujú skutočnosť, že novo kótovaná spoločnosť musí na to, aby dosiahla kótovanie, znášať veľmi vysoké zaťaženie, v dôsledku čoho má obmedzenú kapacitu dosiahnutia zisku v porovnaní so spoločnosťami, ktoré nie sú kótované, ako aj so spoločnosťami, ktoré už určitý čas kótované sú a príslušné náklady si už mohli odpísať. Časovo obmedzené trvanie je dôsledkom rozpočtových prekážok a experimentálneho charakteru opatrení. Tento prvok preto nemôže sám o sebe spôsobiť, že opatrenie, ktoré svojou povahou nie je selektívne, by sa takým stalo.

V štvrtom rade žalobkyňa popiera, že by Komisia preukázala, že opatrenie je spôsobilé narušiť hospodársku súťaž a ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.

V poslednom, piatom rade žalobkyňa tvrdí, že pokiaľ sa opatrenie posúdi ako štátna pomoc, je zlučiteľné so spoločným trhom v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c). Je totiž skôr pomocou pre investície ako pomocou pre činnosť a je v súlade s osobitným cieľom hospodárskej politiky spočívajúcim v podporovaní kótovania spoločností na burze, ktoré prispieva k účinnosti, transparentnosti a súťaživosti systému.

Žaloba podaná 31. mája 2005: Mebrom NV proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-216/05)

(2005/C 182/81)

(Jazyk konania: angličtina)

Mebrom NV, so sídlom v Rieme-Ertvelde (Belgicko), v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, lawyers, podala 31. mája 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie Komisie z 11. apríla 2005 A(05)4338 – D/6176,

— uložil Komisii, aby v súlade s článkom 7 nariadenia 2037/2000 prideliť žalobkyňi kvótu na obdobie dvanástich mesiacov,

— zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa dováža metylbromid do EÚ. Methylbromid je kontrolovanou látkou v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 z 29. júna 2000 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu⁽¹⁾. Prostredníctvom tejto žaloby sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutia Komisie, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne o pridelenie kvóty na dovoz metylbromidu do Európskej únie na kritické použitie na rok 2005.

Na podporu svojich žalobných tvrdení žalobkyňa uvádza, že Komisia jej odňala jej právo na získanie 12-mesačnej kvóty na dovoz metylbromidu do Európskej únie na rok 2005. Žalobkyňa tvrdí, že Komisia zjavne nesprávne použila príslušnú právnu úpravu. Podľa názoru žalobkyne Komisia okrem toho porušila článok 7 nariadenia 2037/2000, ktorý žalobkyňi priznáva osobitné právo na získanie 12-mesačnej kvóty na dovoz metylbromidu na rok 2005. Žalobkyňa taktiež uvádza, že Komisia prekročila svoje právomoci, ktoré jej priznáva článok 7 nariadenia 2037/2000. Nakoniec žalobkyňa poukazuje na porušenie zásady právnej istoty, pretože Komisia nevytvorila predvídateľný systém dovozných kvót pre subjekty, na ktoré sa systém vzťahuje, a zmarila legitímne očakávania žalobkyne ohľadom získania dovoznej kvóty na základe článku 7 nariadenia 2037/2000, oznamu Komisie pre dovozcov z júla

2004⁽²⁾ a emailovej správy, ktorú žalovaná zaslala 10. decembra 2004 žalobkyňi a v ktorej potvrdzuje, že jej dovozná kvóta na rok 2005 je v štádiu oznámenia žalobkyňi.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 224, s.1.

⁽²⁾ Oznam pre dovozcov kontrolovaných látok do Európskej únie v roku 2005, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu, týkajúci sa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu (Ú. v. ES C 187, s.11).

Žaloba podaná 7. júna 2005: Bustec Ireland Limited Partnership proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-218/05)

(2005/C 182/82)

(Jazyk, v ktorom bola žaloba podaná: španielčina)

Bustec Ireland Limited Partnership, v zastúpení: Enrique Armijo Chavarri a Antonio Castán Pérez-Gómez, advokáti, podal 7. júna 2005 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).

Ďalším účastníkom konania pred odvolacím senátom bol Mustek, S.L.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

1. zrušil rozhodnutie druhého odvolacieho senátu vo veci R 1125/2004-2 z 22. marca 2005,

2. zaviazal ÚHVT nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Žalobca.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: Obrazová ochranná známka „BUSTEC“ – Prihláška č. 1644939 pre výrobky tried 9, 35 a 42.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietok: Mustek S. L.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietok:

Španielska slovná ochranná známka „MUSTEK“ (č. 1550684) pre výrobky triedy 9.

Výmaz veci T-453/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/84)

(Jazyk konania: maďarčina)

Rozhodnutie námietkového oddelenia:

Vyhovenie námietke.

Uznesením z 27. mája 2005 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa Európskych spoločností nariadil výmaz veci T-453/04: Péter Lesetár proti Komisii Európskych spoločností.

Rozhodnutie odvolacieho senátu:

Nepripustnosť odvolania v dôsledku toho, že odvolateľ nepodal písomné prehlásenie s uvedením dôvodov odvolania v lehote 4 mesiacov podľa článku 59 nariadenia (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 57, 5.3.2005

Dôvody žaloby:

Porušenie práva na obhajobu a nesprávny výklad článku 59 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločnosti.

Výmaz veci T-14/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/85)

(Jazyk konania: taliančina)

Uznesením z 25. mája 2005 predseda štvrtej komory Súdu prvého stupňa Európskych spoločností nariadil výmaz veci T-14/05: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 69, 19.3.2005

Výmaz veci T-347/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/83)

(Jazyk konania: francúzština)

Uznesením z 24. mája 2005 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa Európskych spoločností nariadil výmaz veci T-347/04: Pascal Millot proti Komisii Európskych spoločností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 262, 23.10.2004

Výmaz veci T-122/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/86)

(Jazyk konania: nemčina)

Uznesením z 24. mája 2005 predseda prvej komory Súdu prvého stupňa Európskych spoločností nariadil výmaz mena žalobcu Marenzi Privatstiftung zo zoznamu mien žalobcov vo veci T-122/05, Benkő a iní proti Komisii Európskych spoločností.

⁽¹⁾ Zatiaľ neuverejnené v Úradnom vestníku

III

(Oznámenia)

(2005/C 182/87)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 171, 9.7.2005

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 155, 25.6.2005

Ú. v. EÚ C 143, 11.6.2005

Ú. v. EÚ C 132, 28.5.2005

Ú. v. EÚ C 115, 14.5.2005

Ú. v. EÚ C 106, 30.4.2005

Ú. v. EÚ C 93, 16.4.2005

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
